

چون
تدوین بکرم؟

مافی له چاپدانه وهی بۆ هه موو موسلمانیکه :

- به مه رجیک ده ستکاری نه کات

- و پرس به نوسه ره که ی بکات.

چۆن تهویه بکه م	ناوی کتیب
م. عه لی خان	کۆ کردنه وه
م. عبداللطیف - م. خلیل أحمد	پیدا چونه وه
فلاح حسن	دیزاینی بهرگ
پهروهرده و بانگهواز ٦٠	زنجیره
١٤٣٥ - ٢٠١٤	سالی چاپ
حه وته م	نۆره ی چاپ
سلیمانی - چاپخانه ی زانا	شوینی چاپ
١٠٠٠	تیراژ
ژماره سپاردنی (879) ی وهزاره تی رۆشنییری	ژماره ی سپاردن
پیدا وه.	

بنکه ی سه ره کی بلا و کردنه وه

سه نته ری کارزان - چه مچه مال

٠٧٧٠٧٧٢٦١١٤

مالیه ره به هه شه
www.ba8.org

چون تروبر بکرم؟

پیدا چونو هی

م. عبداللطیف أحمد

م. خلیل أحمد فرج

کو کردنو و و لارگی رانی

م. علی خان

چاپی حدوتہ

۱۴۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی ماموستای بہرینز: الشیخ الدكتور عبد اللطیف أحمد

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله.

وبعد، خوی پەروردگار! سەرەتا خۆم داوای لیخۆشبونت لیدەکم و دەگەریمەو
بۆلات، ئەم پەروردگارم! گەرانهو و تەوبەکم لئى قبول بکە بۆ خاتری ناو
جوانه کانت...

هەرۆهە داواش لە گشت موسلمانان دەکم که تەوبە بکەن و بگەرینەو لای خوی
پەروردگار، بۆ ئەوێ سەرفراز و خۆشحالی دنیا و قیامت بن.
بەرستی ئەم نامیلکەییە که ماموستای بہرینز: «علی خان» کردویەتیە کوردی بە
سودە، و تامۆزگاریم بۆ چاک و خراب ئەوێە بیخویننەو، بۆ ئەوێ زیاتر بە خۆیاندا بچنەو
وزووتر و باشتەر بگەرینەو لای خوی پەروردگار.

و وریابن لە دواخستنی تەوبە و گەرانهو بۆلای خوی خۆیان، نەو کا مردن
یەخەیان پێ بگریت پیش تەوبەکردن و دواپی پەشیمانی دادیان نادات.
خوا لە هەموو لایە کمان ببوریت و بە باشی بمان گیریتەو لای خوی .
خوا پاداشتی ماموستا «علی» بداتەو لەسەر ئەم خزمەتە.
والحمد لله وصلى الله وسلم على رسول الله.

والسلام عليكم ورحمة الله.

أبو عبدالحق عبداللطيف أحمد

سێ شەممە ۲۹/۶/۲۰۱۰

پیشہ کی ماموستای بہرپرز: ماموستا خلیل ثہ حمہد

بسم الله الرحمن الرحيم

سوپاس و ستایش بۆ خودا، درود و پرہمت و سلاوی بیّ پایان بۆ سہرگیانی پاکی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، وبوسہر گیانی خزمانی ٹیماندار و خیزان و یارو یاوران و شوینکہوتوانی تا پرژی دوابی.

پاشان: تاوان و سہرپیچی کردنی فہرمانہکانی خوی پەروردگار کاریکی خراب و زیانبہخش و کوشندہیہ بۆ ژیانی دنیا و دوارپرژی مروّفہکان، ہەر تاوانہ گۆرانکاری سہلبی بہسہر سروشتی دلّ وجہستہ و ہہلسوکہوت و پرہفتار و ژیان و گوزہرانی خہلکدا ہیئاوہ! ہەر تاوان نہبوو ٹیبلیسی لہ پەرستشکاری خوا دہرپہراند ولہ پرہم و سۆزی خوا دوورخرایہوہ؟! ہەر تاوان نہبوو «تادہم و حہوا» ی لہ مائی خوّشبہختی بہہشت مہحروم و بیّ بہشکرد و پرہوانہی ژیانی سہرزہوی پر لہ مہینہت کرد؟! ہەر تاوان نہبوو پەروردگاری بہ پرہمی تورہکرد تا سہرزہوی بہ ثاوی سزا بخنکیئیت؟! خوّ مہپرسہ لہ قہومی لوط کہ بہ ناژہلہکانیشیانہوہ بہرزی کردنہوہ بۆ ناسمان و تہنانہت فریشتہکان گوئیان لہ دہنگی و ہرپینی سہگہکانیان بوو، پاشان سہروژوری کردن ولہ ناوی بردن؟! ہہرہہا سزای فیرعہون و باقی نہتہوہکانی تری بہنی ٹیسپرائیل لای بہرپرتان شاراوہ نیہ!

کہ و ابوو تہبیت خوّپاریز ولہ خواترس و پرہفتار جوان بین و مافی خوا و خہلک بہ جوانی جیّ بہ جیّ بکہین و سہرپیچی فہرمانہکانی خوا نہکہین، و تہگہر ہہلہ و تاوانیشمان کرد دہست بہ جیّ پہشیمان ببینہوہ و تہوبہ بکہین و ناٹومیدیش نہبین لہ بہخشین و لیبوردهی خوا، و ہہمیشہ بلّین: «اللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوْبِي عِظَامٌ وَهِيَ صَغِيرٌ فِي جَنْبِ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ! فَاعْفُرْهَا لِي». خودایہ بہراستی تاوانہکانی من گہورہن بہلام لہ پالّ لیبوردهی تودا بچوکن، تہی خوی گہورہ لہوانہم خوّشبہ.

بەپراستی مافەکانی خوا لەو گەورەترن بەندەکان بتوانن پێی هەستن، نازونیمەتەکانی لەو زۆرتن بێنە ژماردن، بەلام وا پێویستە بۆ ئیمە بە بەیانانەو، بە ئیوارانەو، لە هەموو کاتی کدا تەوبە کاربین.

جا ئەم کتیبە ی بەردەستتان هەوێنیکە لە لایەن بەرپێز: «مامۆستا عەلی خان» هەو بە زیاتر دامەزراندنی موسلمانان لەسەر تەوبە کردن و گەرانەو بەو لای خوا و دوورکەوتن لە داخوایەکانی نەفس و شەیتان. خوای گەورە پاداشتی خەیریان بداتەو و لە هەموو خراپەیهك بیانپاریتیت.

وداواکارم خوینەری بەرپێز سودمەند بیت بە زانین و کردەو پیکردنیان. و صلی الله علی محمد وآله وصحبه وسلم.

پيشه کی چا پی بینجه م

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. ﴿يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُونُ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾، ﴿يَتَّيِبُهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْهُ وَطَقَّ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾، ﴿يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ قَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

سوپاس وستایشی بی پایان بو خوی میهره بان، سوپاسیک شایسته بی به جه لالهت و گوره بی نهو خوا مه زنه، سوپاس بو خوا له سهر نیعمه تی نه من، له سهر نیعمه تی نه مان، له سهر نیعمه تی وهر گرتنی ته و بهی ته و به کاران. سوپاسیک فراوان بی به فراوانی فهزل و په جمه تی، نهو خوی بهی که تاک و ته نه یه، بی شهریک، بی ره فیک، بی هاو دل، بی هاوسهر، ته نیا له ناوه کانی، ته نیا له سیفه ته کانی، ته نیا له زاتی، ته نیا له کرداریا، تاکه بی نیاز، تاکه جی نیاز، بی نیاز به هه موو مه خلوقات، جی نیازی خه لک و کهون و کائنات، نه له کهس بووه و نه کهسی لی بووه، زانا و ناگاداره به و بهی بووه و به و بهی نه بی، به و بهی نه بووه و به و بهی نابی، گهر ببوایه چون دهبوو، بو نه بووه و بو نابی؟

به رزی و پیروزی و مه زنی بو نهو خوی بهی که گه لایه که له داره که بی بهر نایته وه مه گهر به تیزن و ناگا و زانستی نهو نه بی، بهر نه بی یا بهر نابی، که به ریش بوو بهر کوی نه که وی.

سوپاس و ستایش بۆ خوی میهره بان، لیخوشبووی تاوانه کان، وهرگری تۆبهی تۆبه کاران، به توند سزاده ری کافران، والاکاری ده رگا له بۆ په شیمان بووه کان، ناسانکه ری هۆکاره کان له بۆ تهوبه کاران.

شایه تی ته دهم که هیچ په رستراویک به ههق شایسته ی په رستن نییه، ته نها الله نه بیته، هه ر الله شایسته ی په رستنه و جگه له وی هیچی تر شایسته ی په رستن نییه.

ههروه ها سه لات و سه لام له سه ر په یامبه ری خوشه ویستمان، له سه ر خانه واده و کهس و کاره پاک و به ریزه کان، له سه ر و هاوه له مه رد و جوامیره کان، له سه ر شوینکه وتوانیان به چاک تا رۆژی په سلان، پاشان:

پاش سوپاس و ستایشی بی پایان بۆ خوی خاوه ن فه زلبه خش و میهره بان، و داواکردنی سه لات و سه لام له سه ر په یامبه ری به رحمه ت نیردراو بۆ سه رجه می جیهانیان.

خوینه ری ئازیز ..

ئه مه چاپی پینجه می نامیلکه ی: «چون تهوبه بکهم؟»، که خوی له بنه رته دا نامیلکه ی: «کیف آتوب» ی «دار الوطن» و له مه تویه یه کی بچوک پیکهاته وه، له باره ی چۆنیه تی تهوبه کردنه وه.

سه ره تا به ریز م. جلیلی سایته به هه شه ت داوا ی لیکردم بابه تی ناوبراو وه ربگیرم، چونکه به شیک له سایته که ی ته رخان ده کات له بۆ باسی تهوبه کردن، منیش له بهر به جینگه یاندنی واجبی سه رشان و پرکردنه وه ی بۆشایی و گرنگی بابه ته که و خوشی ئوسلوبی دانه رده که ی، رۆیشتم به دهم داواکاریه که ی به ریزیه وه، پاشان جه نابی مامۆستا عه بدولله تیف و مامۆستا خلیل ته حمده خوی مه زن پایه دار و پاریزراویان بکات -

سهرباری سهرقالی و مهشغه له تیان- ئه رکیان کیشا و پیداچونه وه بیان بو کرد، فبارک الله فی عمرهما وجزاهما الله عنا وعن الإسلام والمسلمین خیر الجزاء.

ئیتیر م. جه لیلیش ناوه ناوه و به پیی خواستی خوینه ران هه لده ستا به چاپ کردنه وهی -خوا پاداشتی خیری بداته وه-.

به لام ته مجاره بیان دواي ته وهی داواي لی کرابوو -ههروه ها په یوه ندیشیان به خو مه وه کرد و داوايان له خو شم کرد- جاریکی تر به چاپ بگه یه نریتته وه. ئاگاداری کرد مه وه و منیش پیم باش بو به لام هه زمه کرد پیداچونه وه یه کی بکری و هه ندیک ده ستکاری و زیاد و که می لی بکری، تا خوا فه زلی به خشی و ده رفه تی بو ره خساندین و ته م نامیلکه یه ی به رده ستی لی ده ره چو، که به پشتیوانی و ته وفیق و عه ونه تی خوی منه ت به خش ته وهی که بو ی زیاد کرا گه یشته زیاتر له دوو ته ونده ی ته سله که ی خوی.

جا له بهر ته وهی خوی مه زن له قورئاندا فه رمان ده کات به سه رجه م موسلمانان که وا ته وبه بکه ن و بگه ری نه وه، و ته فه رموی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ۳۱] ، واته: «ته وبه بکه ن هه موتان ته ی ئیمانداران به لکو سه رفراز بین».

ههروه ها به بنده کانی کردۆته دوو به شه وه: توبه کار و سته مکار، و هه رگیز سییه می بو نیه، ده فه رموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ﴾ [الحجرات: ۱۱]، واته: «و هه رکه سییک ته وبه نه کات، ئا ته وانه ن سته مکاره کان».

ههروه ها له م ره ژگار هه شاندا، خه لک زور له تاینه که ی خوی گه وره دورکه وتونه ته وه، ده بینی سه ریچی و خراپه و فه ساد هه موو شوینیکی گرتۆته وه، ته نانه ت وای لی هاتوه یه کیک نه ماته وه پرشی خراپه ی بهر نه که وتبی، مه گه ره جمی خوا.

بەلام سوپاس بۆ خوا كۆمەلئىكى باش لە خەوى بى تاگابى و تاوان بىدار بوونەتەو و
 ھەستيان كرده كه چەند كەمتەرخەمن لە ئاست خاى مېھربان، بۆيە پەشيمان بوونەو،
 ھەندىكى تىش بىزار بوون لە ژيانى تەنگى و نارەحتى و تەسكى، ئەو تا بە دواى
 رېگەيە كدا دەگەرئىن بۆ ئەوئى لە تارىكستان دەرچەن بەرەو نورستان، بەلام لە رېگادا
 شتائىكىان دىتە پىش و دەزانن رېگرە لە نىو ئەوان و تەوبەدا ..

جا ئەم نامىلكەيە كورته باسىكە لەو بارەيەو، داواكارم لە خاى بەخشندە و
 مېھربان و قبولكارى تۆبەى تۆبەكاران، تەوبە لە من و ئىو و ھەموو موسلمانىك قبول
 بكات.

لە كاتىكدا ئەم نامىلكەيە دەخەمە بەردەستتان، خوا ئەزانىت چەند خۆم بە
 كەمتەرخەم دەزانم، چەند شەرم دەمگرىت لە بارەى تەوبەو بەدوئىم، جارىك تەوبە دەكەين
 سەد جار تاوان دەكەين، جارىك بە فەرمانى خاى مېھربان دەرژىنە رۆبە سەد جار شەيتان
 گۆلمان دەدا. ئاخىر تەوبە كردن پىشەى ھەمىشەى پىشەى چاك و پىاو چاكمان بوو،
 بەرنامەى كارى رۆژانەيان بوو، ھەربۆيە ھەقى خۆى بوو پىاوى خۆى بىتە مەيدان و
 گوتارى خۆى بدات و لاپەرەكان رەش بكاتەو، ھەربۆيە پىر بە دەم راي دەگەيەنم: سويند
 بە خاى مەزن ئەمە لە پروانگەى ھەستكردن بە مەسئولىەتەو نوسراتەو نەك لە بابى
 ئەھلىتەو.

جا ئەم چەند دىرە ديارى منە بۆ ھاودەردەكانى ھاوپرېم:

بۆ ئەوانەى بە دەست تاوانەكانىانەو گىرۆدە بوون .. ؟!

بۆ ئەوانەى تاوانەكانىان بەندى كردون .. ؟!

بۆ ئەوانەى ستمەى زۆريان لە خۆيان كردو .. ؟!

بۆ ئەوانەى زۆرىك لە تاوان ئەنجام دەدەن و كەمجار تەوبە دەكەن .. ؟!

بۆ ئەوانەى زۆرجار بىارى تەوبە كردن دەدەن .. بەلام دواى دەخەن .. ؟!

بۆ ئەوانەى تاوانە كانيان لەو پەرودەردگارە بە رەحمە دورى خستونەتەوہ..؟!
 بۆ ئەوانەى تاوانە كانيان بوہ بە باعيسى دواكەوتنيان لە قافلەى پياوچاكان..؟!
 بۆ ستەمكاريلينكى تاوانپيشەى ئەمسالى ئيمە..؟!

هەرودها بۆ:

ئەوانەى هيچ دەرگايە كى خراپە نەماوہ لييان نەداييت..؟!
 بۆ ئەوانەى لە تەمەنيان قورئانيان نەخويندوہ..؟!
 بۆ ئەوانەى لە تەمەنيان سوژدەيه كيان بۆ خوا نەبردوہ..؟!
 بۆ ئەوانەى لە تەمەنيان تامى باوەريان نەچەشتووہ..؟!
 بۆ ئەوانەى ئەيانەويت بە راستى تامى ژيان بچەژن..؟!
 بۆ ئەوانەى زۆر تاوانبارن، واشتەزانن چاكە كارن، و هيچيان نەكردوہ..؟!
 بۆ ئەوانەى بە دواى پرکردنەوہى كەلینەكانى ژيانياندا ئەگەرین ..؟!
 بۆ ئەمانە و جگە لەمانيش.. ئەم دياريه پيشكەش دەكەم ..
 بە هيوای ئەوہى: پوچەلكەرەوہى پيلانەكانى شەيتانە مرۆبى و جنۆكەبيەكان بييت كە
 دەيانەويت كەس تەوبە نەكات و بينە بەرەبەستى رپى تەوبەكردن.
 بە هيوای ئەوہى: رينشياندەرى تاوانبار بييت بۆ چۆنييتى تەوبەكردن، رينمايى كارى
 تەوبەكار بييت بۆ چۆنييتى بەردەوام بوون..
 بە هيوای ئەوہى: ئەو ئاوہ سازگارە ساردە بييت كە لە دواى گەرما و شەكەتية كى زۆر
 دەخوريتهوہ ..

بە هيوای ئەوہى: فينكى دەرونەكان بييت ..

لە بىرت نەچييت عيبرەت بە رينكى كۆتاييه .. نەك كەموكورتى سەرەتا

دواکارم لہ خوی گہورہ سود بہ من و برا و خوشکام بگہیہ نیت، تہ و ہشی عہیہ کی تیدا دہینیت بہ خیلی نہ کات لہ تاموژگاری، تہ و ہشی سودی کی لیدہ بینیت دوعایہ کی خیر بکات، بہ سم بیت خوا دوعایہ کی خیری یہ کیکتان بو من قبول بکات۔

ہہر ہق و راستیہ کیشی تیدا بینرا تہ و تہ نہا لہ خوی مہزنہ و ہیہ و ہہر تہ و خا و ہن فہزل و بہ خششہ، ہہرچیش جگہ لہ و ہی تیدا بو، تہ و لہ نہ فسی خوّم و شہیتانہ و ہیہ و خوا و پہ یامبہرہ کہی لی بہرین۔

پہ ناش دہ گرم بہ خوا لہ و ہی بہ بیری تیوہی بینمہ و ہ و خوّم لہ یادی بکہم، واللہ أعلم۔ وَصَلِ اللّٰهُمَّ عَلٰی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ وَآلِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ۔

ہمژامری بہ رحمت و بہزایی و لیخو شہونی خوی میہرہ بان

عہ لہ محمد عہ لہ خان

خوا خوش بیت لہ خوی و دایک و بان کی و موسلمانان

مزگوتی قازی محمد / کہ لہ - ۲۳ ربیع الأول ۱۴۳۱

Alikhan_alkurdi@gawab.com

دەسنىك

زۆربەى خەلكى بەھا و ھەقىقەتى تەوبە نازانن، چ جاي ئەوھى پىيى ھەستن، ئەوانەشى بەھى تەوبە دەزانن، نازانن رېگى بەدستھېنانى چۈنە، ئەگەرىش رېگاكە بزنانن چۈنئىتى دەست پىكردنە كەى نازانن؟

جا وەرە لەگەلماندا با بزنانن ھەقىقەتى تەوبە و رېگى بەدستھېنانى چىيە و چۈنە؟ بەو ئومىدەى لىي تىبگەين و بە ئامانجە كەى بگەين. سەرەتاش ئەبى ئەو بەزانن كەوا:

ھەموومان ھەلە دەكەين

برای خوشهويستم .. خوشكى بهرپرزم

ھەموومان تاوانبارين، ھەموو ھەلە كارين، جارېك روو لە خواى گەورە دەكەين و چەندين جار روو وەردەگىرېن، تاويك ھەست بە چاودىرى خوا دەكەين و تاوانىك بىئاگايى بالمان بەسەر دەكىشى، بى ھەلە نابين، ھەر دەبىت ھەلە مان لىبەشېتەو، نە من و نە تۆ مەعصوم نين، پەيامبەرى خوا صلى الله عليه وآله وسلم دەفەرموئىت: «كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، فَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ». واتە: «ھەموو ئادەمىزادىك زۆر ھەلە دەكا و ھەلە كارە، و باشتىنى ھەلە كاران تۆبە كارانن»^۱.

سەھو و كەموكورتى لە سروشتى مرۆقن، لە گەورەترين نىشانەكانى پەھمەتى خواش بۆ مرۆق ئەوھى: دەرگى تەوبەى بۆ كردۆتەو، فەرمانى پىكردووە ھەر كە تاوانىكى تووش بوو سەرىپچىيەكى ئەنجامدا، پەشيمان بىتەو و روو لەو بكات و بگەرىتەو بۆ لای ئەو. ئەگەرىش ئەم پەھمەتە فراوانەى خواى مەزن نەبوایە، مرۆق

^۱ رواه أحمد والترمذي وابن ماجه والحاكم وصححه وحسنه الألباني.

ده كه و ته ناره حه تی و ته نگیه وه، هیممه تی لاواز ده بوو له وهی نزیك بیته وه له په روه ردگار ه كه ی، بی هیوا ده بوو به لیخوشبوون و میهره بانی دروستكاره كه ی. به لام ته مهش نابیت و بکات به كه م ته ماشای تاوان بکریت.

ذاییت به گم م تم ماشای تاوان بکریت

برای خوشه ویستم .. خوشکی به پریم

یه كه كینك له گه وره ترین نیشانه كانی لیبوره دیی و لیخوشبوی خوی مه زن ته وه یه: دوا ی ته نجامدانی تاوانه كه و پیش نویسی له له لایهن فریشته به پریره كانه وه، ماوه و موهله تیكي پیداوین تا په شیمان ببینه وه و نه نوسریت له سه رمان، هه روه ك په یامبه ری خوا صلی الله علیه و آله وسلم ده فیه مویت: «إِنَّ صَاحِبَ الشَّمَالِ لَيَرْفَعُ الْقَلَمَ سِتَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْمُخْطِئِ أَوْ الْمُسِيءِ، فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا أَلْقَاهَا، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةً»^۱.

واته: «فریشته ی ده سته چه پ بو ماوه ی شهش سه عات - سات - قه له م له سه ر ته و موسلمان هه لده گریت كه تاوانیك یان خراپه یه كه ته نجام ته دات، جا ته گه ر په شیمان بوه وه و داوا ی لیخوشبونی له خوا كرد ته وه له سه ری ناینوسی، وه گه رنا به یه ك خراپه ده نوسریت».

ته و سه عاته ش پیده چیته تم سه عاته گه ردونیه بیت كه لای هه موان مه علومه، پیشده چیته ماوه یه کی كه م بیت له شه و یان له رۆژدا.

هه روه ها مؤله تیكي تریشی پیداوین، ته ویش دوا ی نویسی و پیش مردنه.

به لام كاره ساته كه له وه دایه: زۆریك له خه لكی تم زه مانه ریز له خوی مه زن ناگرن، به شه و و رۆژ به جوړه ها تاوان و سه ریچی پوه پروی خوی مه زن ده وه ستنه وه،

^۱ رواه الطبراني في الكبير والبيهقي في شعب الإيمان وحسنه الألباني.

تہ نانت ہندیکیان زور بہ کہم تہ ماشای تاوان دہکات، ہندیکی خرابہ ہر بہ تاوان نازانیت، تہ لیت:

جا تہ وقہ کردن لہ گہل تافرہتی نامہ حرہم چی تیدایہ؟! تہ روا تہ ماشای ہرچی حرامہ دہکات لہ فیلم و موسہلسہل و گوٹار و روظنامہ خرابہ کان؟! ہندیکی تریان تہ گہر زانی شتہ کہ حرامہ، دہپرسیت: چہندیکی حرامہ؟! تاوانیکی گہورہیہ یان بچوکہ؟!

جا کہ حالی تہو روظگارہی خویمانت زانی تہ ماشای حالی سہلہ فی صالحہ و پیواچکانی دوا تہوان بکہ:

وہک لہ صہیحی بوخاریدا ہاتوہ لہ تہنہسی کوری مالیکہوہ، فہرمویہتی:
 «إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدْقُ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَوْبَقَاتِ».

واتہ: «بہراستی تہوہ ہندیکی نیش دہکن لہ تالہ موو باریکترہ لہ پیش چاوتان، بہلام تہمہ لہ سہردہمی پھیامبہری خوادا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تا تہو جوہرہ کارانہمان بہ تاوانہ لہ ناوبہرہکان دہزانی».

ہر لہ صہیحی بوخاریدا ہاتوہ لہ عہبدوللای کوری مہسعودہوہ، فہرمویہتی:
 «إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا».

واتہ: «تیماندار -تہوہندہ بہ گہورہ لہ تاوانہکانی دہروانیت-، تاوانہکانی وہک شاخیک دہبینیت بہسہر سہریوہ، ہہمیشہ دہترسیت دارمیت بہ سہریا، بہلام فاجر و خرابہکار -تہوہندہ بہ بچوک لہ تاوانہکانی دہروانیت-، تاوانہکانی وہک میشیکی تہ ماشا دہکات بہ لای لوتیدا تیپہریت، بہ دستہکانی تاوہایہ کی لیبکات».

جا هه ركه سيك دهيه وييت له ئيمانداره راسته قينه كان بييت، ئه بييت له تاوانه كانى بترسييت و زور و ريبايان لييبكات، به كه م و سوك ته ماشايان نه كات، نه وهك به هوييه وه خواى دادگهر و كارساز سزاي بدات.

به لى ئيماندارى راسته قينه زور به گه و ره ته ماشاي تاوان ده كات، له خواى مه زن ده ترسييت، به لام فاسق و فاجر زور گوى به تاوان نادات و به كه م ته ماشاي ده كات. خواى مه زن به فهزل و لوتف و كه ره مى خوى له ئيمانداره راسته قينه كانمان بگييرييت.

له هه موو ئه مانه ش ترسناكتر: ئه و فه رمائشته پيروزه ي په يامبه رى خوايه صلى الله عليه وآله وسلم كه له موسنه دى ئه حمه ددا هاتوه به سه نه ديكي سه حيح، له سه هلى كورى سه عده وه: «إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكُنَّهُ، فَإِنَّ مَثَلَ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بِبَطْنٍ وَاِدٍ، فَجَاءَ ذَا بَعُودٍ وَذَا بَعُودٍ حَتَّى جَمَعُوا مَا أَنْصَبُوا بِهِ خُبْرَهُمْ، وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ مَتَى يُؤْخَذُ بِهَا صَاحِبُهَا يُهْلِكُ». واته: «ئامان و ريباي تاوانه ورده كان بن - ئه و تاوانانه ي كه به كه م ته ماشا ده كرين و گوييان بينادرييت -، چونكه به ره به ره له سه ر خاونه كه ي كو ده بنه وه تا له ناوى ده بن، - پاشان په يامبه رى خوا صلى الله عليه وآله وسلم نمونه يه كمان بو دينيته وه له باره ي مه ترسييدارى تاوانه ورده كان و ئه فه رموى - به راستى نمونه ي تاوانه ورده كان وهك خه لكانيك وايه له نيو جه رگه ي دو ليكدا لا بدن، جا ئه مه كه يان بروا چله داريك بينيت و ئه وه يه كه يان بروا چله داريكى تر بينيت تا به و شيويه ئه وه نده كو بكه نه وه تا چيشته كه يانى پى ليده نيين، به راستى تاوانه ورده كان ئه گهر كو ببنه وه خواى مه زن نه يسرپيته وه خاونه كه ي له ناوده بات».

له سونه نى ئيبين ماجه شدا هاتوه به سه نه ديكي سه حيح له فه رموده كه ي عايشه وه - په زاي خواى ليبي -، په يامبه رى خوا صلى الله عليه وآله وسلم فه رمويه تى: «إِيَّاكَ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فَإِنَّ لَهَا مِنْ اللَّهِ طَلِبًا». واته: «ئامان و ريباي تاوانه ورده كان به،

چونکه بیگومان له لایهن خوای مهزنه وه داواکاریکی ههیه .» یانی: جوړه سزایه کی بو دانراوه به دواوهیته تی و هه تۆله ی لیده کاته وه، هه بویه نابیت هه رگیز بی ناگا بین له تاوانه کان به تاییهت بچوکه کان.

برا خو شه ویسته کهم .. خوشکه بهر پیزه کهم

دهزانیته توه تاوانه ورد و بچوکانه ی وا من و تۆ به هیچی نازانین، ته گه

۱. به کهم ته ماشا بکریت.

۲. گوئیان پینه دریت.

۳. له خوا نه ترسیت له ته نجامدانی. سهرده کی شی بو تاوانه گه وره کان.

ته مهش له و تهیه ی ئین عه بباس و نه سه وه رهزای خویان لیبیت وار گیراوه که سابت بووه لیپانه وه، ته فهرمون: «لَا صَغِيرَةً مَعَ الْإِضْرَارِ، وَلَا كَبِيرَةً مَعَ الْإِسْتِعْفَارِ»، واته: «تاوانیک بچوکیش بیت مادام سور بیت له سه ری به بچوک هه ژمار ناکریت». یانی هه تاوانیک:

مرؤف سور بیت له سه ری و به بهرده و امی ته نجامی بدات.

به سوک و کهم ته ماشای بکات.

به کردنی دلخوش بیت و شانازی پیوه بکات.

ته وا با چاک بزانیته توه تاوانه بچوک نیه و گه وره یه و مه ترسی عقوبه ی لیده کریت

له لایهن خوای مهزنه وه.

دوای توهش خوشکه به شه رمه کهم .. برا به و یقاره کهم: له بچوکی و گه وره یی

تاوانه کهت مه روانه، له گه وره یی توه خوا مهزنه بروانه که به پیش چاویه وه سه ری پیچی

ده کهیت.

ئەم چەند وشەيەش - بە ئيزنى خوا - ئەوانە سودى ليدەبينن كە هەست بە تاونبارى و كەمترخەمى دەكەن، ئەوانەى كە چۆن بروايان بە ﴿ نَعَىٰ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ هەيه، ئاوهاش بروايان بە: ﴿ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴾ [الحجر: ۴۹-۵۰] هەيه، كەوابوو: چار چيه، ريگاي رزگاربوون له كوئيه؟!

ريگاي رزگاربوون له كوئيه؟

لهوانهيه بليى:

من كامه رانيم دهوى، ئەمهوى رزگارم، هيوام ليخوشبوونه، بەلام نازانم چۆن؟! نازانم چۆن دەست پى بگم؟

من وهك خنكاويكم، خوا خوايه تى يه كيك دەستى بگري، وهك سه رگه ردانىكم سهرى ليشواو بى، ريگه لى ون بوو بى، چاوهرپى يارمه تيه، تروسكه يهك هيوام دهوى، تيشكيك روناكيم دهوى، بەلام ريگاكه له كوئيه، ريگاكه..؟!

براى خوشه ويستم ريگاكه: دياره وهكو خور، روشنه وهكو مانگ، يه كيكه و دوانى بوئيه..

ئەويش ريگه تەوبە كردنه، ريگاي پەشيمان بوونه وهيه، ريگاي گەرانه وهيه بەرەو لای خوا.. ريگه رزگاربوون، ريگه سەرفرازی.

ريگه يه كى ئاسانه، له هه موو ساتيكددا بهرامبهرت والايه و كراويه، ئەوه ندهت له سه ره ته نها: ئەو ريگايه بگريته بهر و له ده رگاكه بدهى، راسته وخو گويت له وه لامه كه ده بيت و ئەفه رمويت: ﴿ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴾ [طه: ۸۲].

واته: «بەراستى ئە من لیبوردەم له ئاست ئەو كەسەى پەشيمان دەبیتتە وه و تەوبە دەكات و باوهر دینیت و كرده وهى چاك ئەنجام دەدات، پاشانىش ريگاي راست دەگریته

بەر، شوین پیی په یامبهره کهم هه لده گری و بهرده وام ده بی له سهر ته و ئیسلامه تیه هه تا مردن».

ئه وه تا خوای پهروه ردگار سبحانه و تعالی بانگی سه رجهم بهنده کانی خوئی ده کات، باوهردار و بی باوهر، که توبه بکن و بگه پینه وه بو لای، له سه رجهم تاوانه کان: له کوفر، له شیرک، له نیفاق، له بیدعه، له خراپه کاری، له سه ریچی...

پیی رایگه یاندوین که ئه و له سه رجهم تاوانه کان خوش ده بیته، هه رچ تاوانیک بیته، چهند زوریش بیته، چهند گه ورهش بیته، با وه ک کیوه کان بیته له گه وره بییدا، با وه ک که فی ده ریا بیته له زوریدا، هه ر لیی خوش ده بیته، هه ر وه ک خوئی ده فهرمویت:

﴿قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ [الزمر: ٥٣].

واته: «ئهی موحه ممه! بلی: خوا ده فهرمویت: ئهی ئه و به ندانه م! که تاوان و هه له ی زورتان ئه نجام داوه، زیاده رویتان کردوه له هه رچی جوئی تاوان هه یه، توشی نائومییدی مه بن له ره حمهت و به زه بی خوا و بلین: تاوانه کانمان زوره و عه یب و عارمان زوره، تازه چی ئه یسپریته وه، ئیتر به و بیانوه وه برۆن به رده وام بن له تاوان و سه ریچی، و ده ره نجام خوا له خوتان توره ده کهن، نه خیر هه رگیز نائومید مه بن، به لکو پهروه ردگارتان بناسن، ئه و زور لیخو شبو، زور لیبوردیه، زور نهرم و نیانه، توبه کاری زور خوش ده ویت، نوزه ی گریانی توبه کاری له ته سیحاتی عابدانی لا خو شتره، بزنان که وا ئه و: له هه موو تاوانیک خوش ده بیته: له شیرک، پیاو کوشتن، زینا کردن، ریا خواردن، عاره ق خواردن، سته مکردن، حه رام خواردن و حه رام کردن.. له هه رچی تاوان و هه له ی گه وره و بچوکی تر هه یه له هه مووی خوش ده ویت، بیگومان ئه و خواجه زور لیبوردیه و به سۆز و میهره بانه، غه فور و ره حیمه، دوو سیفه تن هه رگیز له خوای مه زن جیا نابنه وه، به شه و و رۆژ دهستی والا کردوه بو تاوانباران، به لام بو لیخو شبون و میهره بانی خوئی،

تَسْبَابِي دَانَاوَه، گه وره ترين سه به بيگيش مرؤف بيگريته بهر، به لكو هيچ سه به بيكي تر نيه جگه له وه نه بيت بريته له: گه پانه وه بؤلاي خواي مه زن تويش به ته ويه ي پاك و راسته قينه، به نزا و پانه وه و عيباده تگردن، جا وهرن و ده ستبگرن بهم سه به به مه زنه وه، بهم ريگا فراوانه روونه وه تا سه فرزاز بين.»

ئهي توبه كردن چيه؟

ته وبه كردن له ته صلي زماني عه ره بييدا: به ماناي هه ريهك له: گه پانه وه، و هاتنه وه، و په شيمان بوونه وه ديت.

به لام شهر عدا زانايان چه ندين پيناسه يان كردوه له وانه:

۱. «الاسْتِغْفَارُ بِاللِّسَانِ، وَالْإِقْلَاعُ بِالْأَبْدَانِ، وَإِضْمَارُ تَرْكِ الْعَوْدِ بِالْجَنَانِ، وَمُهَاجِرَةُ سَيِّءِ الْإِخْوَانِ، وَإِرْجَاعُ حُقُوقِ بَنِي الْإِنْسَانِ.»

واته: «بريتيه له داواي ليخوشبون كردن به دهم، و په شيمان بوونه وه و ده ستبه ردار بوون به لاشه، و سور بوون و جه خت كردنه وه له دلوه له وه ي نه گه پريته وه، و دوور كه وتنه وه له براده ري خراب، و گه پانه وه ي مافي خه لك - ته گه به لاته وه هه بوو-».

۲. «تَرَكَ الذَّنْبَ عِلْمًا بِقُبْحِهِ، وَنَدَمًا عَلَى فِعْلِهِ، وَعَزْمًا عَلَى أَلَّا يَعُودَ إِلَيْهِ إِذَا قَدَرَ، وَرَدُّ الْمَظْلَمَةِ إِنْ كَانَتْ، أَوْ طَلَبَ الْبِرَاءَةَ مِنْ صَاحِبِهَا؛ إِخْلَاصًا لِلَّهِ، وَرَجَاءً لِثَوَابِهِ، وَخَوْفًا مِنْ عِقَابِهِ، وَأَنْ يَكُونَ ذَلِكَ قَبْلَ الْعَرُغَةِ، وَقَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا.»

واته: «وازه ينان له تاوان له بهر خراپيه كه ي، و په شيمان بوونه وه له كردنه كه ي، و سور بوون له سه ره نه گه پانه وه، و گي پانه وه ي ته وه ي به سته م لايه تي يان گه ردن تازايي كردن له خاوه نه كه ي؛ هه موو ته مانه ش ته نها له بهر خوا و به هيواي پاداشتي و ترسان

لە سزای بیئت، ئەبیئت ئەمەش پێش سەرە مەرگ و پێش ھەلاتنی خۆز بیئت لە خۆز ئاواوە».

۳. «هي الرجوع مما يكرهه الله ظاهراً وباطناً إلى ما يُحبّه ظاهراً وباطناً».

واتە: «بریتتە لە گەرانهووە لەوێ خوا پێی ناخۆشە بە ئاشکرای و شاراوێهەو بە ئێوێ خوا پێی خۆشە بە ئاشکرای و شاراوێهەو».

ئەمەشیان پێناسەییەکی گشتگیرە و سەرجم یاساکانی ئیسلام و ھەقیقەتەکانی ئیمان دەگریتە خۆی.

بەڵی، تەوبەکردن رێگایەکی پارێزراوە لە یەئس و بی ئومیدی، کانی پرتاوە بۆ ھەموو شەکەتییکی ئاوی سازگار نەدی، سەرچاوەی خێرە بۆ ھەموو خێر و خۆشییەکی دنیا و دوارۆژی ئەبەدی، تەوبەکردن سەر ھەموو شتیکی، زیانەوێهە، ھۆی سەرفرازیە، مالتی یەکەم و ناوەراست و کۆتای مەرۆقە، تەوبەکردن سەرەتای بەندە و کۆتاییەتی.

بەڵی، تەوبەکردن: وازھێنانە لە تاوان تەنھا لە ترسی اللہ، ھەستکردنە بە ناقولایی و ناشیرینی تاوان، پەشیمان بوونەوێهە لە تاوانکردن، و سووربوونە لەسەر نەگەرانهووە بۆ تاوان ئەگەریش بۆی بڕەخسیت و تواناشی ھەبیئت، تەوبەکردن ھەستکردنە بە پەشیمانی لە ئاست ئەو ھەلە و تاوان و خراپی و سەرپێچیانەیی کە روینداوە، پوو کردنە خوایە لەو تەمەنەیی کە ماوە.

بۆچی تەوبە بگم؟

برای سەنگینم .. خوشکی بەشەرمم

پیدەچیت لیم پیرسی: بۆ دەبیّت واز لە جگەرەکیشان بهیّم لە کاتییدا پیی مورتاح دەم؟

بۆ واز لە تەماشاکردنی فیلمی خراب بهیّم لە کاتییدا چیژی لیۆردە دەم؟

بۆ واز لە رابواردنی تەلەفۆنی بهیّم لە کاتییدا ئەو ئاواتی منە؟

بۆ دەستبەرداری تەماشاکردنی ئافرەت بېم لە کاتییدا پیی ئاسودە دەم؟

بۆ دەبیّت پەییوەست بېم بە نوێژ و رزۆووە لە کاتییدا من حەزم بە پەییوەست بوون و بەستنهو نیه؟

بۆچی و بۆچی..؟!

ئایا پییوست نیه مەرۆق ئەو بەکات کە خوشحال و ئاسودە دەکات و خوشی خۆی تیدا دەبینیتەو؟ دەی ئەو دەی کە من ئاسودە دەکات ئەو یە وا تۆ پیی ئەلیی تاوان .. کە وابو بۆ تەوبە بگم و بگەریمەو، بۆ لە خوشیەو خۆم بجمە ناخوشی؟!

جا پیش ئەو دەی وەلامی پرسیارە کە بەدەمەو باش بزانه - برا سەنگینە کەم .. خوشکە بە شەرمە کەم - خواش ئەزانیت کە تەنھا ئاسودەیی تۆم دەوی و هیچ مەبەستیکم نیه جگە لە سەرفرازی تۆ نەبیّت، هیچ مەبەستیکم نیه تەنھا خیر و خوشی و سەرکەوتنی تۆ نەبیّت لە هەردوو دنیادا، هەر بۆیە دنیابە گەر بزانه بە هەقیقەت ئەو شتانه مەرۆق ئاسودە و خوشحال دەکەن، هەرگیز قەلەم لە سەر کاغەز نەدەنا و ئەم چەند دیرەم بۆت نەدەنوسی!!

ئێستاش دیمە سەر وەلامی پرسیارە کەت: تەوبە بگم بۆم .. خوشکم، چونکە

تەوبە کردن :

یه کهم: گوپرایه لیه بو فرمانی په رو در گاری پاک و میهره بانته:

ئوه په رو در گاری مه زنه فرمان به من، به تو، به ئه، ده کات، فرمان به
 هه موومان ده کات، هه موو.. کهوا توبه بکهین و بگه پینه وه و په شیمان بیینه وه،
 هه رو دک ده فرمانیوت :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ [التحریم: ۸].

واته: ئه ی ئه وانه ی باوه پرتان هیناوه توبه بکهن و بگه پینه وه بو لای خوا، به
 توبه یه کی نه صوحه وه، به گه رانه وه یه گی پاک و پوخته وه.

هه رو هه له ئایه تیکی شیرینی ترده ده فرمانیوت: ﴿وَتَوْبُوا إِلَى
 اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ۳۱].

واته: هه مووتان بگه پینه وه بو لای خوا و توبه بکهن ئه ی ئیمانداران به لکو
 سه رکه وتو و سه رفراز بین.

ده بینی ئایه ته که ده فرمانیوت: ئه ی ئه وانه ی باوه پرتان هیناوه به ئیمانداران بانگ
 ده کات، که واته توبه کردن تایبته نیه به تاوانبارانه وه، هه ر له سه ر ئه و نیه به تنها
 توبه بکات، به لکو تو ی سالحانیش، تو ی پیاوچاکیش، تو ی مولته زمیش، تو ی
 ریکویپیکیش.. وا مه زانه ئه م کتیبه باسی تو ناکا و په یوه ندی به تو وه نیه..، نه خیر،
 به لکو توبه کردن واجبه له سه ر ئیماندار و پیاوچاک و تاوانبار و فاسق و سه ریپچیکار..
 واجبه له سه ر هه موو ئه وانه ی که بانگی: ﴿ئه ی ئه وانه ی ئیمانتان هیناوه﴾
 ده یانگریته وه. جا فرمانی خواه ده بیته گوپرایه لی بکریت و به ده میه وه پرو ی.

دووەم: ھۆکارپكە بۆ شادمانى و سەرفرازىت لە دۇنيا و دوارۆژدا:

خوای پایە بەرز دەفەرموی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ۳۱]. واتە: ھەمووتان بگەرینەوہ بۆلای خوا و تەوبە بکەن ئەى ئیمانداران بە لکو رزگارتان بیّت و سەرفراز بن.

یانی ئەگەر سەرفرازى دۇنيا و دوارۆژتان دەوێت، تەوبە بکەن و بگەرینەوہ بۆلای خوای میهرەبان.

ئیبەن کەسیریش دەلیت: یانی: ئەو شتانە بکەن کە من فەرمانتان پیدەکەم لە ئاکار و ڕەفتار و گوشتار و ڕەوشتى جوان و بەرز، ھەرۆھا وازیش لەو ئاکار و ڕەفتار و گوشتار و ڕەوشتە چەپەلانە بەینن، چونکە بیگومان سەرفرازى ھەقیقى بریتىیە لە بەجینگەیاندى فەرمانەکانى خوا و پەيامبەرەکەى و وازھینان لەوہى ئەوان نەھیان لیکردوہ.

شەيخولئیسلامیش -بە ڕەحمەت بیّت- ئەفەرمویت: «دل ھەرگیز چاکى و شادمانى و سەرفرازى و چیژ وەرگرتن و خۆشحالى و ئوقرەبى و ئارامى بە خۆوہ نابینیت، مەگەر بە عیبادەتکردنى پەرۆردگارەکەبى و خۆشویستنى و گەرانبوہ بۆلای ئەو نەبیّت، بە ئا بەوہ دلئى ئارام دەبیّت».

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُؤْمِنُوا﴾ [الرعد: ۲۸]، باش بزەنن، دلنیا بن ھەر بە یادی خوا دلەکان دەحەوێتەوہ و ئارام دەبیّت.

ھەرۆھا خوای لیخۆشبو و نەرمونیان دەفەرمویت: ﴿فَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ فَشَرَّ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ فَيَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۵]

واته: جا ئەو کەسەى خوا بيهويت هيدايهتەى بدات و رپى نيشان بدات، ئەوە سينگى فراوان دەکات و دەيگەشينيتهوه بۆ تايىنى ئىسلام، ئەوەشى خوا بيهويت گومراى بکات -بەهۆى نەشياوى خۆيهوه-، دلّى زۆر تەنگ و تەسک دەکات، وەک ئەوەى بيهويت بەرەو ئاسمان بەرز بيتهوه، ئا بەو شپوه خوا پيسى و ناپاکى لەسەر دلّى ئەوانە دادەنيّت کە باوەر ناهيئينن.

کەواتە ئيمان هيئان و هيدايهت وەرگرتن، حەوانەوەى دلّە، هەر وەک چۆن گومرايى و لەرپدان، تەنگى و تەسكى دلّە.

دە کەوابو ئەوەى تۆ پيى دەليى دلّيايى، دلّشاديى، سەرفرازى، خۆشى..، لە هەقىقەتدا شايستەى ئەو وەسفانە نين!! ئەگەريش چيژيکى تيدا بيت:

يان بەهۆى ئەوەيه کە زۆر بەردەام بوويت لەسەر کردنى ئەو کارە، چيژەکە لە خو پيۆهگرتنەکەيه نەک لە خودى شتەکە، وەکو کەسيک جگەرە بکيشى، ئايا جگەرە کيشان چيژى تيدايه بۆ کەسيک يەکەجار و دووەمجارى بيت؟! هەرودها ئەوەشى تلياک دەکيشى؟! بەلام لەوودوا چيژيشى ليۆهبرگري لەبەر خۆشى تلياکەکە نيه لەبەر خو پيۆهگرتنيى -موعتاد بوونە لەسەرى-.

يان ئەگەر چيژيکيشى تيدا بيت، ئەوە کاتيه، تەماشاکردنى فيلمى پروت، چيژى تيدايه يان تالى؟ چەند خولەکيک دواى تاوانەکە و هەر تاوانيکى تر وەلامى پرسيارەکەت بۆ دەرکەوتو.

بە مۆبايل رابواردن لەگەل کچاندا خۆشى تيدايه؟! ئەى کە تەلەفۆنەکە دادەخەى؟! سويند بەخوا ئەگەر هەرکەسيکى ژير تەنها لە غەم و پەژارە و خەفەتەکەى دواى تەلەفۆنەکە ورد بيتهوه بەسە بۆ ئەوەى واز لەو کارە بهيى!

دوو دلّ نيت؟ بيتاقەت نيت؟ نارەحەت نيت؟ راپار نيت؟ ناترسى حەيات بچيت؟

ئه گه م پي، پي ناگه م؟! كه ي بيينم؟! كه بينيتيش غه م و خه فه ت سه ر دلت داده گري كه ي له نزيكه وه بيينم؟! كه له نزيكيشه وه بينيت، كه ي له شوينيك ي وا بيينم هه نديك شتي له گه لدا باس بكه م؟! كه ئه وه شت بو ره خسا، ده گه پي بو دوزينه وه ي فيلتيك بو ئه وه ي شتي تري له گه لدا بكه ي!

چونكه له يه كه م ساتدا به موبایل قسه ت له گه ل كرد ئه مه ت مه به ست بوو! ئه گه ريش مه به ست ئه مه نه بوو بيت دلتيات ده كه م شه يتان هه رواي ليده كات!! ئيتر تا به و شيويه په ژاره له دواي په ژاره ..

مه به ستم ئه وه يه خوشي و تام و چيژ و هه وانه وه له ته وبه و خوشويستن و په رستشي په روه ردگاري مه زندايه و هه رگيز خوشي و تام و چيژ و هه وانه وه له تاوانكرندا نيه.

سييه م: هوكاريكه بو ئه وه ي خودا خوشي بويت:

خوشكي به شه رمم .. براي به هه ست و ره حمم

بزانه كه وا خواي مه زن ته وبه و ته وبه كاراني خوش ده وي ت، به راستي عيباده تي ته وبه كردن له خوشه ويسترين و به ريزترين عيباده ته كانه لاي خوا وه ندي پايه به رز، به لي خواي مه زن ته وبه كاراني خوشده وي ت، وه ك ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ۲۲۲]. واته: به راستي خوا توبه كاران و پاكاني خوشده وي ت.

پيشه وا و ماموستامان ئين قه ييم -خوا به ره حمه تيكا و گوره كه ي مونه وه ركا- ئه فهرموي: «ئه گه ر ته وبه كردن خوشه ويسترين شت نه بوايه لاي خواي مه زن، خوشه ويسترين به نده ي خوي توش نه ده كرد به تاوان كردن، جا له به ر ئه وه ي حه زي له ته وبه كردني به نده كه يه تي، توشي ده كات به تاوان كردن تا ئه وه بكات كه پي خوشه، كه

تویش توبه کردن و گهرا نه ویه، به لکو زیاتر خوشی بویت، بهراستی پهروهردگاری به به زهیی خوشه ویستیه کی تایبه تی ههیه تۆ به کاران...».

چوارهم: هوکاریکه بو رویشتنه بههشت و رزگار بوون له ناگری پر ئیشی

دۆزهخ:

خودای پایه بهرز ده فهرمویت: ﴿خَلَفَ مِنْ بَدْرِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾﴾ [مریم: ۵۹-۶۰]، واته: له دواى تیپه ربونى سهردهمى ئەو په یامبه رانه و شوینکه وتوه کانیان، سهرده مانیکى تر و خه لکانیکى تر هاتن به دواى ئەواندا که نوێژه کانیان فهوتاند و شوینی ههوا و ئاره زوه کانی خویمان که وتن، ئەوانه توشی سزایه کی زۆر توند ده بن. جگه له وانیهان نه بیته که تهوبه یان کرد و ئیمانیهان هینا و کار و کرده وهی چاکیان ئەنجامدا - و گه رانه وه بو نوێژکردن و پارێزگاری لیکردنی و شوین که وتنی فهرمایشتی خوا و په یامبه ره که یان-، ئا ئەوانه خوی لیک خوشبو تهوبه یان لیوه رده گریته و ئاخر خیریان ده کات و ده یان کاته میراتگری بههشتی پر ناز و نیعمه ت.

خوشکی دل سوژم .. برای ئەزیزم ! پییم بلی:

توخوا هیچ خواستراویکی تر ههیه، هیچ ئاواتیکى تر ههیه، هیچ ئامانجیکى تر ههیه، هیچ مهبهستیکى تر ههیه؛ شایسته تر بیت له بههشت تا مروڤ ههولئ بو بدات؟!!

دلنیام ده لئیی: نه خیر .. به لام ئەوهنده ههیه پی ئەچیت بلیی: ئەو بههشته نا که تۆ مهبهستته!

نا .. ئەو بههشتهی که خویم مهبهستمه.

دەزانی! ھەرچى مرۆف لەم دونىايە ھەيە بە عەمەلى كۆك و يەكدەنگن لەسەر ئەوئى كە ھەرچى مرۆف ھەيە و ئەوئى بوو و ئەوئى دەبىت: ھەر ھەمووى مەبەستى دەستەبەرکردنى كامەرانى و خوشگوزەرانى و ئاسودەبىيى و سەرفرازى خۆيەتى، لە ھەمان كاتدا لادانى ھەرچى تەنگ و چەلەمەبىيى و نارحەتى و عەزابە لەسەر خۆي؟!

بەلام لەوانەيە تىگەيشتنەكان بۆ مانا و مەبەست لە: كامەرانى و خوشگوزەرانى و ئاسودەبىيى و سەرفرازى، جياواز بىت كە كامەرانى لاي ئەو لەوانەيە: بە ناھەق خواردنى مالى خەلك بگەيەنيت! مالى خەلك كاولکردن بگەيەنيت! ھەيە پىي مورتاح دەبىت!؟

چەوساندنەوئى ھەزاران و خەلكى رەش و روت بگەيەنيت! ھەيە كەيفى پىي دىت!؟ پلەوپايە و كورسى گرتنە دەست بگەيەنيت! ھەيە ئەو كورسيە وەكو ئەو چىشتەي تۆ دەيخۆي ئاوا لەزەتتى لىدەبىنيت! ھەربۆيە گەليك جار كويىرى دەكات و غەيرە كورسيەكەي نابىنيت و ئامادەي ھەر شتىك بكات لە پىناو مانەوئى!؟ رابواردن بگەيەنيت! داوئىن پىسى و پىركردنەوئى ئارەزوى جنسى بگەيەنيت! ئىتر ھەرچۆنىك بىت! كى بىت! لە كوى بىت! مەي خواردنەوئى بگەيەنيت!

دژايەتيکردنى دىنى ئىسلام بگەيەنيت! قسەکردن بە خوا سبحانە وتعالى! قسەکردن بە پەيامبەران و پياوچاكان و زانايان و ساليحان و شوئىنى دىنكەوتوان بگەيەنيت! كە ئەمانەش گەليك جار لە خودى خويدا مەبەست نىن .. بەلكو ھۆكارن و بە ھۆيانەوئى و لەژىر ئەمەدا ئەو شتەكانى تر بەدەست دىن، يانى: دژايەتى ئىسلام و

رەمزەکانی ناکات لەبەرئەوێ ئیسلام بە خراپ دەزانیت.. نا.. بەلکو لەبەرئەوێ بەم دژایەتیکردنە شتی دەست دەکەویت و لەرێبەوێ هەزەکانی جیبەجی دەکات.

لەبەرانبەر ئەوانەدا! هەشە بە پێچەوانەوێ دەروانیتە واتای کامەرانی، پێی وایە کامەرانی و خۆشگوزەرانی و ئاسودەیی و سەرفرازی مەزقە لە پێچەوانەوێ ئەوانەدا، لە جوان بە جیگەیانندی فەرمانەکانی خۆی دانا و پەيامبەرە بە رحمة کەیدا.

لەمەوێ بۆمان دەردەکەوێت کەوا حەزی مەزقەکان زۆرن.. بەلام هەموو هەر یە کەدەنگن کە هەرچی دەکەن، سەرفرازی بۆ خۆی خۆیان تێدا، یان هۆکارە بۆ گەشتن بە: سەرفرازی.

جا خۆی مەزن پێمان دەلێت: ئەوێ بکەن کە من پێتان دەلێم: لە دنیادا سەرفراز دەبن، پاشان لە ئاخیرەتیشدا: کامەرانی و خۆشگوزەرانی و ئاسودەیی و سەرفرازی هەقیقیتان بۆ هەیه، کە بریتیه لە بەهەشت.

هەرگیز سەرفرازی لەوێدا نیه کە پێچەوانەوێ شەریعەتە کە من، سەرفرازی تەنها لەوێدا نیه کە من فەرمانم پێکردوێ.

کەواتە ئەوێ ئەو کەسە کە سنورەکانی خۆی بەلادەست دەشکێنی، لەبەر خاتری ئەوێ سەرفراز ببی و ئاسودەیی خۆت تێدا ببینیو، پێشکەوێ و پەشیمان بەوێ و تەوبە بکە، دلنیا بە ئاسودەیی هەقیقی لە بەجیگەیانندی فەرمانەکانی خۆی کارساز و پەيامبەری ئازیزدا، پاشانیش لەوێدا مەزنتەین بردنەوێ و سەرفرازی بۆ هەیه کە بەهەشتە.

پینجهم: هۆکاریکه بۆ خوشگوزهرانی و چاکبونی باری ژیان و دابارینی باران و زیاتر به هیژ و قوه تبوون و زۆربوونی مال و منال:

خوای مهزن ته فه رموی: ﴿وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْ لَكُمْ مَنَعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ، وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ [هود: ۳].

واته: «ههروهها داوای لیخوشبون له پهروهردگارتان بکهن و پهشیمان بنهوه له خراپه و تهوبه بکهن، که نهوهتان کرد: دلنیا بن خوشگوزهرانتان دهکات تا خوئی ویستی لییهتی، و له فەزل و بهخششی خوئی بهشی ههرجی خاوهن فەزل و بهخششه دههات، خوئی تهگه ریش پشت ههلبکهن، تهوا بهراستی ترسی تهوهم لیتان ههیه سزایهکی توند یهخهتان پیبگریت».

ههروهها خوای نهرمونیان و میهره بان لهسه ر زوبانی هودهوه علیه السلام ده فه رموی ﴿وَيَنْقُومِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا جُرْمِيكُمْ﴾ [هود: ۵۲]، واته: تهی قهومه کهم! داوای لیخوشبون له پهروهردگارتان بکهن و پاشان تهوبه بکهن و بگه رینهوه بۆلای، که نهوهتانه کرد:

- بارانی به لیژمه و پرخیرتان بۆ دهبارینی.

- بازوتان به هیژ دهکات، هیژ و دهسه لاتتان پیده به خشیت زیاتر له تهو هیژ و دهسه لاتهی ههتانه.

ههروهها لهسه ر زوبانی نوحهوه علیه السلام بۆمان باس دهکات که به گه له کهی خوئی وتوه: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۰﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۱﴾ وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿۱۲﴾﴾ [نوح: ۱۰-۱۲].

واته: پییانم راگه یاند که داوای لیخوشبون له پهروهردگارتان بکهن، بهراستی تهو خوییهکی زۆر لیخوشبووه، که نهوهشتان کرد:

- بارانی بە لایمە و ڕەحمەتتان بۆ دەبارینت

- مال و سامانتان پێ دەبەخشیت.

- منالتان پێ کەرەم دەکات.

- باخ و باخاتتان پێدەخشیت، زەویتان بۆ سهوز دەکات.

- روبراتان بۆ بەدی دینیت.

بەلێ خۆشەویستان.. بەراستی تەوبەکردن شتی زۆر سەیر و سەمەرە بۆ تەوبەکارەکە بەدی دینیت، پلەوپایە و مەقامی وای بۆ بەدینیت کە بەبێ تەوبەکردن بەدی نایەت، وەک: خۆشویستنی خوا، دلنەرمی و نەرم و نیانی، شوکرانەبژیی، ستایشی خواکردن، لەخوا رازیبوون.. هەورەها باران بارین، بەخشینی مال و سامان، پێ کەرەمکردنی وەچە و منال، باخ و باخات، هەلقولانی روبراوەکان. جا ئەوەندە ناز و نیعمەتی بە دواوەیە، کە هەمیشە لە دوا تەوبەکردنەکە لە نێو بەرەکەت و ئاسەوارە شیرینەکانیدا دەحەوتتەوه، خوی مەزن من و ئیوەشی لیبیبەش نەکات.

سەیریش لاینەیهت ئەوه خوی مەزنە هەرچی ویستی لیبیت بە حیکمەت و کارجوانی خۆی ئەنجامی دەدات.

شەشەم: هۆکاریکە بۆ سەپینەوهی تاوانەکان، نەك هەر سەپینەوهیان بە تەنها بەلکو

دەشیگۆرپیت بە خیر و حەسەنات:

خوی پایە بەرز دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ [التحریم: ۸]، واتە: «ئەهێ ئەوانەهی باوەرتان هیناوه تەوبە بکەن و بگەرینەوه بۆلای خوا، بە گەرانه‌وه‌یه‌گی پاک و پوخته‌وه، بەشکو پەروردگارتان بە هۆیه‌وه لە گونا‌هه‌کانتان خۆش‌ببێ و بیس‌پیت‌ه‌وه و بتان خاته

ناو بە هەشتانیکیەوه که روبار بە ژیریاندا دەروات». کهواتە ئەوهی ئەیهوئیت خوا گوناھەکانی بێسپیتەوه با تەوبە بکات.

هەر وهە ئەفەرموی: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ﴾ [طه: ۲]

واتە: «بەراستی من لیبور دەم لە ئاست ئەو کەسە ی که تەوبە بکات و باوەر بینیت و کردەوهی چاک ئەنجام بدات و پاشان شوین پیتی پەیا مەبری خوا هەلبگریت و بەردەوام بیت تا مردن، ئەوا سەر جەم تاوانەکانی بۆ دەسپرمەوه».

دە ئەی ئەوهی ئەتەوی خوا لە گوناھەکانت خۆش بیت تەوبە بکە و بگەرێوه بۆلای خوای مەزن.

هەر وهە خوای غەفور و رەحیم دەفەرموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اٰسَرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ [الزمر: ۵۳]. واتە: «ئەی موحەممەد! بلی: خوا دەفەرموی: ئەی ئەو بەندانەم! که تاوان و هەلە ی زۆرتان ئەنجام داوه، توشی نا ئومیدی مەبن لە رەحمەت و بەزەیی خوا و بلین: تاوانەکانمان زۆره، نە خیر.. هەرگیز نا ئومید مەبن، چونکە پەروردگار تان زۆر لیبخۆشبو و لیبور دە و نەرم و نیانە، بزانی کەوا ئەو: لە هەموو تاوانیک خۆش دەبیت، هەرچی تاوانی گەوره و بچوک هەیه لە هەمووی خۆش دەبیت، بێگومان ئەو خودایە غەفور و رەحیمه».

هەر وهە پەروردگاری پاک و بێگەرد دەفەرموی: ﴿اِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ [الفرقان: ۷۰].

واتە: -دوای ئەوهی خوای مەزن باسی سیفاتی «عباد الرحمن-بەندەکانی خۆی» دەکات، که لە سیفاتیان ئەوهیه: شیرک بۆ خوا قەرار نادن، کەس بە ناهەق ناکوژن، زینا ناکەن.. پاشانیش هەرەشە ی توند لەوانە دەکات که ئەو کارانە ئەنجام دەدەن و پاشان ئەفەرموی- ئەوانە نەبیت که پەشیمان دەبنەوه و تەوبە دەکەن و ئیمان دینن و

کارو کردهوی چاک ئەنجام دەدەن، ئا ئەوانە خوا خراپەکانیان بۆ دەگۆریت بە چاکە،
خواش هەمیشە لیخۆشبو و میهرەبانە.

الله اکبر .. تەماشای رەحمەت فراوانی پەروردگار بکەن:

نەك هەر لیت خۆش دەبیّت!

نەك هەر دەیسپریتەوه!

نەك هەر قەلەم بە خراپەكانتدا دینیت!

نا .. بەلكو دەشی گۆریت بە چاکە و پلە بەرزى ..!

فَسُبْحَانَكَ رَبَّنَا! مَا أَعْظَمَكَ.. سُبْحَانَكَ رَبَّنَا! مَا أَكْرَمَكَ.. سُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ..
سُبْحَانَكَ مَا أَرْأَفَكَ.. فَسُبْحَانَكَ مَا عَظَمْنَاكَ حَقَّ تَعْظِيمِكَ.. سُبْحَانَكَ مَا قَدَرْنَاكَ حَقَّ قَدْرِكَ..
سُبْحَانَكَ مَا شَكَرْنَاكَ حَقَّ شُكْرِكَ.. سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ.. نُقَرُّ بِذُنُوبِنَا
وَإِحْسَانِكَ لَنَا وَعَفْوِكَ عَنَّا.. فَالْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ..
وَلَكِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تُعَامِلَنَا بِعَفْوِكَ، وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَقْصِرَ نَا، فَإِنَّكَ مُجِبُّ الْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ، وَأَنْتَ
عَفُوٌّ غَفُورٌ.

ئەمانە هەندیک بوون لە فەزڵەکانی تەوبەکردن، نەینیه مەزنەکانی تەوبەکردن،
سوده زۆرهکانی تەوبەکردن، بەرھەمەکانی تەوبەکردن، کە پالئەرن بۆ تەوبەکردن و
پەشیمان بوونەوه و گەرانهوه.

برای تازیزم .. خوشکی هیژام، هەموو ئەم فەزڵانە - و جگە لەمانەش زۆرن -
ئەوه نەینن لە پیناویاندا پەشیمان بیتەوه و تەوبە بکەیت؟ ئەمە سەرفرازی تۆی
تێدایه؟ بۆ ستم لە نەفسی خۆت دەکەیت و بەردەوامی لەسەرپێچی کردن؟! بۆ
مەحرومی دەکەیت لە نزیکبونهوه لە خوا و خوا رازیکردن؟

دەیان رېگە كە ئەشتزانی هەلەیه، خراپە، بەلام ئەتوت: با تاقیبكە مەوہ بزنام

چۆنە..

دەى ئەم رېگا راستەش تاقى بکەرەوہ، -سویند بەو خوا مەزنەى كە بەلینى داوہ
 ھەرکەس پشتى لیبكات ژيانى لى تەنگ بکات- دلنیا بە كە ئەگەر بە دلینكى پاكەوہ
 بگەرپیتەوہ و ئەو رېگا راستە بدۆزیتەوہ و لەو رېگە یەشەوہ بە تام و چیتى عیبادەت
 ئاشنا بى.. ھەرگیز پشتى لیناکەى..

شیاوترە بۆ تۆ دەست پېشخەرى بکەى بۆ کارىك كە ئەوہ فەزلە كە یەتى.. ئەوہ

بەرھەمە كە یەتى!

چۆن تەوبە بکەم؟

برای خوشه‌ویستم، خوشکی به‌پریم

وه‌کو بته‌وی پیم بلئی: به‌لی، نه‌فسم ئه‌یه‌وی بگه‌ریتته‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگار ه‌که‌ی، ئه‌یه‌وی په‌شیمان بیتته‌وه له خرابیه‌که‌ی، نه‌فسم دلنیا بووه له‌وه‌ی سه‌رفرازی له شوین که‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوه‌کان و ئه‌نجامدانی کاره حه‌رامه‌کاندا نیه.. به‌لام له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا نازام چۆن توبه بکەم؟ له کویوه یه‌که‌م هه‌نگاو بنیم؟

منیش ئه‌لیم: خوای مه‌زن چاکه‌ی بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خۆی بویت، هۆکاره‌کانی به‌ده‌سته‌یه‌نانی بۆ ئاسان ده‌کات و یارمه‌تی ده‌دات، جا منیش باسی هه‌ندیک له‌و شتانه ده‌که‌م که یارمه‌تیت ده‌ده‌ن و هاوکاریت ده‌که‌ن له بۆ ته‌وبه کردن و گه‌رانه‌وه:

یه‌که‌م: ئیخلاص بوون بۆخوا، یانی ساغکردنه‌وه‌ی نیه‌ت، و پاککردنه‌وه‌ی دل:

به‌پراستی ئیخلاص به‌سودترین ده‌رمانه نه‌ک بۆ ته‌وبه‌کردن به‌لکو بۆ هه‌رچی ده‌رد هه‌یه، ته‌نانه‌ت مه‌رجه له هه‌رچی کار و کرده‌وه‌یه‌ک ته‌نجامی ده‌ده‌ی هه‌بیت، وه‌گه‌رنا لیت وه‌رناگیریت، هه‌ر له وتنی لا إله إلا الله‌وه هه‌تا لابرندی نازاریک له‌سه‌ر رینگا پیویسته ئیخلاص له هه‌مویدا هه‌بیت، وه‌گه‌رنا ده‌ریتته‌وه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، مالی خراپیش سه‌ر به‌صاحیبه‌که‌یه‌تی.

به‌لی ته‌گه‌ر مروّفه‌ نیه‌تی بۆ خوا ساغبکاته‌وه و دلّی پاکبکاته‌وه و پراستبکات له ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی، ته‌وه په‌روه‌ردگار یارمه‌تی ده‌دات و کارئاسانی بۆ ده‌کات، و هه‌موو ته‌وه به‌ربه‌ست و رینگه‌رانه‌ی دینه‌ی رپی ته‌وبه‌کردنه‌که‌ی بۆی ئاسان ده‌کات و لای ده‌بات، کارئاسانی وای بۆ ده‌کات به‌خه‌یالیشیدا نه‌هاتبیت، چونکه هه‌ر دلّیک که تامی عیباده‌تی چه‌شت، هه‌یچ شتی‌ک به‌ته‌ندازه‌ی ته‌وه به‌تامتر و به‌چیزتر و خوشتر و شیرینتر نیه له‌لای.

مرۆفیش ھەرگیز واز لە مەحبوب «خۆشویستراو» يک ناھيئيت ئیلا مەگەر بۆ
یەکیکی لەو مەحبوبتر نەبیت.

خوای مەزنیش لە بارەى یوسفەوہ علیہ السلام دەفەر موی :

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ [یوسف: ۲۴].

واتە: ئا بەو شیوەیەمان کرد بۆ ئەوہی ھەرچی تاوان و خراپە یە لیبی بە
دوورخەینەوہ، بەراستی ئەو یوسفە لە بەندە ساغ و پاک و ھەلبژێراوہ کانی ئیمە بوو.

بەراستی ھەر کەس موخلیس و ساغ نەبیتەوہ لە بۆ خوا، شەیتان دەبیتە
فەرمانرەوای دلێ، پری دەبیت لە خراپە و گەندەلێ.

ھەربۆیە دەبینی مرۆف پیش ئەوہی خوا بناسی و تامی ئیخلاصبوون بۆ خوا و
عیبادەتکردن بچەشیت، شوینکەوتنی ھەوا و ئارەزو زالتزە بەسەریدا، بەلام ھەرکە
تامی ئیمان و ئیخلاسی چەشت و دلێ بەھیز بوو، دەبینی ئەمجار دلێ زالدەبیت.

شەمخولئیسلام ئین تەمیہ -خوا بە رەحمەتیکا و پلەى بەرزکا لە بەھەشتی بەرینا-
ئەفەر موی: «مرۆف ھەرکە موخلیس بوو بۆ خوا، خوا پاکى دەکاتەوہ و ھەلبژێریت،
دلێ زیندو دەکاتەوہ و بۆلای خوێ رایدەکیشی، لەھەر شتیکی تری دژ بەوہ دووری
دەخاتەوہ. بە پێچەوانەى دلێکە کہ بۆ خوا پاک نەبوو بیتەوہ، تیبینی دەکەى ئەم جۆرە
دلانە بە بەردەوامى خواست و ویست و خۆشەویستیەکی رەھای تیدایە، ھەرچی دای
بەلایدا دلێ بۆی دەروات، ھەرچیش دلێ بۆی رۆشت دەستی پیوہ دەگریت، ھەر وەکو
چلەدار چۆن ھەر بايەك ھەلێکرد لەگەلێ دەکەویت و باکە چۆنى بوی ئاوا لاری
دەکاتەوہ، ئەمیش ئاوا، بۆیە جاری وا ھەییە وینە حەرام و غەیرە حەرامەکانیش
دەبجولین، تا دەبیت بە ئەسیر و کۆیلەى..، جاری واش ھەییە دەبینی ناوشۆرەت و
کورسى و پلەوپایە رایدەکیشن، تەماشای دەکەى لە قسەى ئەمەکە تورە دەبیت، بەلام

قسەى ئەۋەكەى ترى پى خۆشە، ئەۋەى ستایشى بکات له خۆى نزیكى دەكاتەۋە ئەگەرىش قسەكەى ناھەق بیّت، ئەۋەشى سەرزەنشتى بکات دوژمنایەتى دەكات ئەگەرىش قسەى ھەقى کردیّت. ھەندىك جارىش پارە و پول سەر له دل دەشیۆینن و ۋای لیدەكەن بیپەرستن.. جا ھەر كەسەك بە خالصى بۆ خوا نەسولحیّت و نەبیّت بە بەندەى، دلّی بە تەنھا ئەو خوا بى شەرىك و ھاوتایە نەپەرستیّت، بە شیۋەیهك كە خوا خۆشەویستەر بیّت له لای له ھەرشتىكى تر و زەلیل و گەردن كەچ بیّت بۆى، ۋەگەرنا ھەموو دونیا کردویەتى بە بەندەى خۆى و شەیتانەكان زالېوون بەسەرىدا.. ھەمووى کردویەتى بە بەندەى خۆى، جا دل ئەگەر پاك نەبیّت و بە تەنھا پروو له خوا نەبیّت و پرووى له ھەرچى شتى ترە ۋەرنەگىرا بیّت ئەۋە ھاوبەش پىاردەرە».

ھەرۋەھا ئىبن قەیىمى مامۆستامان و قوتابى ئەزىزى شەىخولئىسلام -پەھمەتى خوا له مامۆستاكە و قوتابىەكەش- ئەفەرموى: « ئىماندارى موخلىص، له خۆشترىن گوزەراندايە، له باشترىن حال و باردایە، له گوشادترىن سىنگدايە، له ئاسودەترىن دلدايە، ئەمەش بەراستى بەھەشتىكى پىش ۋەختە پىش بەھەشتە پاش ۋەختەكە كە بەھەشتى ئەبەدە»

دوۋەم: موخاسەبە كردنى نەفس:

چونكە موخاسەبەى نەفس ھاندەرە بۆ پەلەكردن بۆ كارى خىر، ھاوكارە بۆ روبەروبونەۋەى تاوان، يارمەتیدەرە بۆ گەيشتنە ئەۋەى لە دەست چوۋە، پلەيەكە مرۆڤ ۋا لیدەكات بزانیّت چى بۆ ھەيە و چى لەسەرە. ھاویارى مرۆڤە بۆ تەۋبەكردن و بەردەوام بوون لەسەر تەۋبەكردنەكەى.

یادى نەفسى خۆت بخرەۋە و ئامۆژگارى بكە و سەرزەنشتى بكە و بىتەرسىنە: پىپى بلّى: ئەى نەفس! بگەرپۆۋە پىش ئەۋەى بمرى؛ چونكە مردن له ناكاو دى، مردنى ئەم و ئەوى یاد بەيئەنەۋە.. نازانى مردن مەۋعیدى تۆيە؟! گۆر مالى تۆيە؟! خۆل فەرشى

ژیرتە؟! کرمەکانی زەوی دەبنە ئاشنات؟! ناترسی فریشتەیی گیانکیشان یەخەت پێبگری و تۆش لەسەر تاوانکردن بەردەوامی -پەنا بەخوا-؟! لەوکاتەدا پەشیمانی دادت ئەدات؟! گریان و دلتنەگیت لێوەردەگیری؟! تیا بچیت ئەی نەفس پشت لە ئاخیرەت دەکەیت لە کاتی کدا ئەو روی لە تۆیە و بەرەو تۆ دیت؟! روو لە دنیا دەکەیت لە کاتی کدا ئەو پشتی لە تۆیە؟!!

ئا بەو شیوەیە بە بەردەوامی موحاسەبەیی خۆت بکە و سەرزەنشتی بکە و گلەیی لێبکە و یادی بەیئەو تەو بەخوا دەترسی و دەگەرێتەو بەو بۆلای و تەوبە دەکات -خوای مەزن تەوبەیی راستەقینە بە من و تۆش بەخشیت-.

سییەم: خۆت لەو شوینانە دوور بخرەووە کە تاوانی تێدا ئەنجام دەدریت:

وازهینان لەو جیگایەیی پیشتر تاوانت تێدا ئەنجامداوە یارمەتیت دەدات بۆ تەوبەکردن، هەربۆیە دەبینیت ئەو پیاوێی کە نەوێت و نۆ کەسی کوشتبوو، کاتێک ویستی تەوبە بکات و رویشت بۆلای زاناکە و پرساری لێکرد، زاناکە پێی ووت: «میللەتە کەت میللەتێکی خراپن، جا لە لە فلانە شویندا جیگایەکی ئاوها و ئاوها هەیه خەلکیکی خوا پەرستن، برۆ بۆلایان و لەگەڵ ئەواندا خوا پەرستی بکە».

چوارەم: واز لە برادەری خراپ بەیئە:

چونکە تەبەییەتت شت لەوان دەدریت، بشزانە ئەوان دەستبەردارت نابن و وازت لێناهیئن، بەتایبەت ئەوان شەیتانیان لەپشتەوێ، زۆر بە توندی و گەرمی هانیان دەدەن لە بۆ خراپەکاری و تاوان، پالێان پێوە دەنێن و رایان دەکیشن و پەلە کیشیان دەکەن، ئاوها بەدبەختن بە دەست شەیتانەکانەو -وەک خوای زانا لە قورئاندا باسی لێوە کردووە-.

هەر وەها ئەگەر توانیت ژمارە مۆبایلە کەت بگۆرێ بیگۆرە، ئەگەر توانیت ناونیشانی ماله کەت بگۆرێ بیگۆرە، تەنانەت -ئەگەر توانیت- ئەو رینگایەش بگۆرێ

که بیشتر پيدا هاتوچۆت ده کرد، زۆر چاکه..، که وات کرد دلنیا به پشت به خوا
رزگارت ده بێت له شهیتانه مروییه کان.

چیرۆکیکت بۆ دیگی پرمهوه به هیوای په ند لیوه رگرتنی^۳:

گه نجیک تهوبه ده کات و ریگای راست ده گریته بهر، دهست ده کات به نویژ کردن،
رۆژی سوننه تگرتن، ته نانهت دهست ده کات به له بهر کردنی قورئان.. که خۆی ته بیینی
له م ژیا نه پر تام و چیتۆه، له م دنیا پر خۆشیه، هه ندیک براده ری پیشوی خۆی بیر
که وته وه که هیشتا له گیژاوی بی تاگایی و دنیای ئاره زوو بازیدا ده تلینه وه، هه زی
کرد له وهی خۆی پی گه یشتوو به هه ره مه ندیان بکات، ته وانیش سواری ته م که شتییه
رزگار که ره بن، ته وانیش بی نه ریزی تۆبه کارانه وه. رۆیشت سه ردانی کردن، به س شه لالا
نه رۆشتایه ..

ته مه ش ئامۆژگاریانه بۆ هه موو ته وانیه تازه تهوبه بیان کردوه، تازه ئیلتیزامیان
وه رگرتوه، با هه رگیز به ته نها سه ردانی هاوړی خراپه کۆنه کانی خۆیان نه کهن،
بایه کیک ببهن له گه ل خۆیان که هاو کاریان بی و کار ئاسانیان بۆ بکا، نه وه ک تیا بچن،
چونکه زۆری له زیره کی ته باته وه.

سه ردانی کردن به مه بهستی هیدایه تدانیان، به لام ته م هاوړی خراپانه، ده ستیان
کرده هیرش کردن، هه ر که سه و تیریکی تیده گرت، ته علیقیان لیده دا و نه وسایان بیر
ده هینایه وه، فلانه رۆژ و فیسانه رۆژت له بیر نایه؟! ئاوها و ئاوهات له گه لمان
نه کرد...؟! به دهنگی بهرز و به قاقا پیده که نین، ته ویش لایان هه ستا، به لام دوا ی چی؟!
ته وهی هه ندیک شتیان له دهرونیا دروست کرد، دیسانه وه کیشمه کیشی دهرونی له
ناخیه وه دهستی پیکرد.

^۳ خالد راشد له شریتی ((أحوال الغارقین)) دا باسی ده کات، نه لئ: پیم گه یشتوه...

دوای چەند رۆژتېك ھاتن بۆلای و وتیان: ئەمانەوى سەفەرېك بىكەين بۆ ئەم نىزىكانە بە مەبەستى كرىنى ئۆتۆمبىلېك، جا ھەز ئەكەين يەكىكمان لەگەل بىت خوامان ياد بخاتەوہ و پېش نوپۇيمان بۆ بىكات و فىرى قەصر و جەمعمان بىكات.

بىبىنە شەيتان و دار و دەستەكەى چۈن ئەيەوېت لە دەرگای خىرەوہ توشى شەرت بىكات؟!

ئەوہبوو شەيتان سەفەرکردنى لاخۇش و جوان کردەوہ، بۆيە رازى بوو، بەلام شەللا رازى نەبوايە، ھەزار خۆزگە رازى نەبوايە..

ئەو شوپىنەى ئەوان بۆى چون بە ئاشكرا سەرىپچى خوای مەزنى تىدا ئەكرا، لەوى ئوتىلېكى خۇشيان بە كرى گرت و وتیان تۆ لىرە بىنەوہ و خۇيان رۆيشتن دەستيان کرد بە پىلان گىران كەوا چۈن بىگىرپنەوہ بۆ رىگای گەندەلى و چەوتى و سەرىپچى خۇيان. ئەو شەوہيان لە نىو گۆرانى و عارەق خواردن و ئافرەتى داوین پىسدا برده سەر، ئەو ھەزارەش لەوى چاوپى دەکردن.

رۆيشتن لەگەل يەكىك لەو داوین پىسانەدا رىككەوتن لەسەر ھەرچىك دەيەوېت، پارەى چەند بار پىدەدەن، بەس بتوانىت ئەو ھاورپىيەيان لە خشتە بەرىت و كارى خراپەى لەگەلدا بىكات.

اللہ أكبر.. ئەو رۆيشت ھىدايەتبان بدات رپى خويان نىشان بدات، بەلام ئەمان نەخىر، ئەيانەوى ئەوہى بەسەر بەينن.. سەرى لە زىنا کردنەوہ دەرېكەن، تەنانەت مالى خۇشيان لەو پىناوہدا دەبەخشن، بروانە ھاورپى خراپ چۆنە!؟ برديان بۆلای، ئەويش كاسىتېك گۆرانى و عارەقى لەگەل خۇى برد.

جا عاره قيش عه قل ناهيلى، گورانيش به ريدي زينايه.

ههردوولا تهنيا كهوتن. هيچ كور و كچي كيش تهنيا ناكهون مه گهر شهيتان سييه ميانه.

به رده وام هه ر فريوى ده دا، هه تا په ردا خيك عاره قى به خور ددا، پاشان يه كيكي تر و پاشان يه كيكي تريش، پاشان هه رامه كهش رويدا و زيناى له گه ل كرد - خوا په نابادات. به چند ساتيكي كه م نهو بينايه ي كه ماويه كه شه كهت بووه تا دروستى كردوه، به لام به ده ستى خو ي روخانى.

پاشان خهوتن.. هه ر به و حاله و به و سه ر خو شيه وه - خوا په نابادات-.

كه به يانى بوويه وه شه يتانه مرو ييه كان - هاوړي خراپه كانى - زوو هاتن و دا يان له ده رگا. قاقاي پي كه نينيشيان نهو ناوه ي دا گرت بوو.

نهو دا وين پيسه زينا كاره ده رگا كه ي بو كردنه وه.

وتيان: ها چيت كرد؟! دهنگوباس؟! مژده ي چيت پييه !!?

نهو يش وتى: مژده تان لي بيت، هه موو شتيكي كرد، عاره قى خوارد، پاشان زيناى كرد و پاشان خهوت .. نهو هه تا به روتى له نيو جيگا كه ي خهوتوه.

نهو انيش رو يشتن بولا ي به پي كه نين و تانه و ته عليق وه شان دنه وه، بو نهوه ي بيدارى بكه نهوه له جيگا كه ي خو ي.

بيداريان كرده وه.. فلان كهس .. فلان كهس ..؟؟!

وه لامى نه دا يه وه..!

ديسانه وه بانغيان لي كرده وه.. فلان كهس .. فلان كهس ..!

ثم لايان پيكرد .. تهو لايان پيكرد .. هه لايان گه رانه وه .. نه خير سودي نيبه و وه لام ناداته وه ...

ته ماشاي ثم موسيبيته بکه ..:

عاره قی خواردوه و زینای کردوه و خه وتوه و هه ر تهو شه وه مردوه له سه ر جیگه که ی .. إنا لله وإنا إليه راجعون ..

ته مانه چ براده ریکن .. بو مه گه ر نه رۆیشت هیدایه تیان بدات ..!؟

هه ر بو یه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وآله وسلم ده فه رمویت: «الْمُرَأُ عَلَى دینِ خَلِيلِهِ؛ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُحَالِلُ» .^۴

واته: مرۆڤ له سه ر دینی هاوړیکه یه تی، جا بو یه ووریا بن بزائن هاوړیبه تی کی ده که ن.

که ته لیم براده ری خراپ هه موان بیریا ن بو تهو هاوړی و براده رانه ته روات که به ره و عاره ق خواردن و جگه ره کیشان و ماده هۆشبه ره کان و داوین پیسی و باقی تاوانه مه عروفه کانی تر مرۆڤ راده کیشن.

به لای بیگومان ته مانه براده ری خراپن و زۆریش خراپن و سه ری موسلمان له و موسیبه ته گه ورانه وه درده که ن، به لام براده ری خراپتر هه یه وه کو ته مان به لکو -به خوا- له مانه خراپتریشن، ته وان هه بریتین له و که سانه ی که بیر و بوچوون و عه قیده یان گه نیوه، پر میشکیان له شوبه یه .

جا ته صلی کردنی تاوان یان شوبه و بیروبوچونه یان شه هوه ت و هه وا و ئاره زوه، جا ته وه یان که له بهر شوبه و عه قیده یه زۆر خراپتره له وه یان که له سه ر شه هوه ت و

^۴ رواه أحمد و الحاكم أبو داود والترمذي وحسنه وصححه الحاكم و الذهبي و النووي، وجود إسناده شعيب الأرنؤوط وحسنه الألباني.

ههوا و ئاره زوه، ته نانهت که متر ئومیدی ته و به کردنی لیده کریت، درهنگتر و گرانتریش ته و به دهکات. هه ر بویه ئه بیته زورتر خو پاریزی له کومه لی یه که میان بکریت تا کومه لی دووه میان، ئه مهش به بی به کهم ته ماشا کردنی کومه لی دووه، چونکه دووه میشیان به ریدی یه که میانه.

پینجه م: بیر له عاقیبهت و زهره ر و زیانی تاوانه کان بکه ره وه:

چونکه ئه گه ر مرۆف زانی تاوانه کان عاقیبه تیان خراپه و داهاتویان ره شه، سزا که ی له بۆسه دایه و چاوه رپییه تی، وای لیده کات پیش هه موو شتیك واز له تاوان کردن بهی نیته و ته و به بکات له تاوانه کان.

تاوان و سه ریچی زهره ر و زیانه کانیان زور زور گه وره یه، سزا کانی هه مه جو ره، ئیتر چی له دنیا بیته یان له دوا رۆژ، له سه ر ئاستی تاکه کان بیته یان له سه ر کومه لگا کان، له وانه، زور به کورته:

١. مه حروم بوون له زانستی شه رعی.

٢. مه حروم بوون له رزق و رۆزی و کار و که سابهت.

٣. نه مانی به ره کهت. به ره کهتی رزق و رۆزی، به ره کهتی زانست، به ره کهتی ته مه ن.. هتد.

٤. به ره له عننه تکه وتنی له لایه ن ئاژه لانه وه.

٥. ئه و دلته نگی و بی تاقه تییه ی که سه ر دلّی داده گریت چ له نیوان خو بی و خه لک بیته یان له نیوان خو بی و خوای مه زن.

٦. ره شبوونی دل.

٧. تاریکی دل.

۸. تهسكى و تهنگى دل.

۹. خه مبارى دل.

۱۰. ئيش و نازارى دل.

۱۱. دلّه پراوكى.

۱۲. گرانبونى كار و باره كان له سهرى.

۱۳. رهش هه لگه پرانى دهم و چاو.

۱۴. مه حروم بوون له تاعهت و عيبادهت، كه پيئه چيئت به هوئى تاوانيكه وه، دهيان كارى خيئت له دهست بچيئت، ههروهك چون به هوئى تاوانيكه وه كار و كه سابهت و خييريكي زورت له دهست ده رده چيئت.

۱۵. ته مهن كورتى.

۱۶. كه م سهركه وتن، كه مجار سهركه وتو ده بيت له كارو باره كانيدا.

۱۷. گيرانه بونى دوعا.

۱۸. نه مانى به خششى خوايى و ناز و نيعمهت.

۱۹. نقوم بون له تورهبى خه شم و نيقمهت.

۲۰. له شومى و غه پرى تاوان تهويه: تاوانى تر به دواى خويدا دينيئت.

۲۱. كزبونه وهى چراى تهويه.

۲۲. راهاتن له سهر تاوان كردن.

۲۳. غيرهت له دلدا كز دهكات تا واى ليدهكات به ته واوهتى ده پيرينيئت.

٢٤. شهرم و حهيا له ئينساندا كز دهكات تا وای لیدهكات دهبیته پیشهوا له بییشهرمی و بیحه یاییدا.

٢٥. تاوانکردن وا دهكات پهروهردگار به كهه م و سوک ته ماشای بکات -خوای مهزن پهنا بدات-.

٢٦. گهوره راگرتنی پهروهردگاری پایه بهرز له دلدا لاواز دهكات.

٢٧. بهردهوام بوون له سهر تاوان کردن وا دهكات خوای مهزن سبحانه و تعالی بهنده کهی له بیر بکات و بیداته دهستی نهفسی خوایی و شهیتانه وه، -پهنا به پهروهردگاری مهزن-.

٢٨. له زیانه کانی تاوانکردن ئه وهیه: زهره کهی هه ندیک جار سهرده کیشی بو دهوروبهر.

٢٩. لاوازکردنی بیر و هوش و عهقل.

٣٠. مؤردانه سهر دل.

٣١. ترس و بیم دل داده گریت، ئه و ئه مان و دلنیا ییه ئه وسای نامینیت.

٣٢. تاوانکردن مروقه بی ریز دهكات دواى ئه وهی به ریز و شکو بووه.

٣٣. ئاخو شه پری.

٣٤. سزای دواړوژ.

٣٥. دواى ئه وهی بهنده ی خوا بووه دهبیته بهنده ی ههزاره ها شهیتانی مرویی و جنوکه یی، ههزاره ها ههوا و ئاره زوی بیکه لك.

۳۶. ھەرۋەھا لە زىانەكانى تىرى تاوانكردن: لە دەستچونى بە نرخترىن و گرانترىن و بە بەھاترىن شت كە ئەويش برىتتە لە: كات، كە ھەرگىز و بە ھىچ شتتەك تەعويز ناكىتتەو ە و بۆى ناگەرپتتەو ە.

بە كورتى زىانە پىسەكانى تاوانكردن لەو ە زۆرتن كە كورتتەلەبھىنرىن و ھەصر بكرىن. ھەرۋەكو چۆن سو ە چاكەكانى تاعەت و عىبادەتكردن لەو ە زۆرتن كە كورتتەلەبھىنرىن و ھەصر بكرىن، بە كورتتر: ھەرچى خىرى دونيا و ئاخىرەت ھەيە لە تاعەت و عىبادەتكردن داىە، ھەرچى شەپ و خراپەى دونيا و ئاخىرەتتەشدايە لە تاوان و سەرىپچىكردنى خوادايە.

شەشەم: زۆربىر بىكەر ە لە بەھەشت و دۆزەخ:

بىرى گەورەيى بەھەشت و ئەو ناز و نىعمەتەى بەيئەو ە كە خواى بەخشندە تىيدا ئامادەى كردو ە بۆ گوپرايەلى كاران، ھەرۋەھا بىرى جەھەننەم و ئەو سزا و ئىش و ئازارەنى بەيئەو ە كە تىيدا ئامادەكراو ە بۆ سەرىپچى كەران. ئاوا ھەمىشە لە نىوان ئومىد و ترسدا بژى تا خواى پەرۋەردگار لە بەھەشتەكەى خۆى بەھرەمەندت دەكات.

ھەوتەم: خۆت سەرقالەكە بە كارىكى سوودبەخش و لە تەنبايى و دەست بەتالى

دووربىكەو ە:

چونكە نەفس ئەگەر سەرقالى نەكەى بە گوپرايەليەو ە سەرقالت دەكات بە سەرىپچىەو ە.

بەتالى و بىكارى سەردەكىشى بۆ ھەلدىر و لەرپىلادان و مودمىن (مۇدىن) بوون، ھەرۋەھا سەردەكىشى بۆ ھاوړپىيەتى كردنى خەلكانى بى كەلك و خراپ. ھەر لە كۆنىشەو ە وتراو ە: كات وەكو شمشىر وايە گەر نەبىرى دەتېرپت.

ههشتهم: به گویي ههواو ئارهزوت مهکه:

هیچ شتیك نیه به ئەندازەى ههوا و ئارهزوو مهترسیان بۆ سهه مرۆف ههبیّت.

به‌لى! هیچ شتیك نیه به ئەندازەى ههوا و ئارهزوو مهترسیان بۆ سهه مرۆف

ههبیّت. هه‌ربۆیه ده‌بینیت خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾

[الفرقان: ٤٣]، جا هه‌رکه‌سیك ده‌یه‌وى تهبه‌یه‌کى نه‌صوح بکات، ده‌بیّت خوى له

شوینکه‌وتنى ههوا و ئارهزو دارنیّت، ئەبیّت پى به‌پى شه‌رع هه‌نگا و بنیّت. ئەلین:

بۆیه به‌ههوا و ئارهزو وتراوه ههوا، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ى ههوا ئەداته نیو دۆزه‌خه‌وه -خو

په‌نا بدات-.

نۆیه‌م: دوعا‌کردن:

ئهمه‌شیان له به‌سودترین هۆکاره‌کان و ئاسانترین ده‌رمانه‌کانه، دوعا‌کردن دۆژمنى

به‌لا و مو‌صیبه‌ته، به‌ره‌نگارى ده‌بیته‌وه، چاره‌سه‌رى ده‌کات، سوکى ده‌کاته‌وه،

نايهیلت.

هه‌میشه دوعا بکه‌ خوای مه‌زن تهبه‌یه‌کى نه‌صوح و ساغ و راسته‌قینه‌ت پى

به‌خشی.

هه‌رچى په‌یامبه‌ره دوعای کرده‌ خوا تهبه‌یه‌ى لى قبول بکات، ئەوه دووهم گه‌ره‌ى

په‌یامبه‌رانه ئیبراهیم علیه السلام ده‌فه‌رمویت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرِّيْنَا أُمَّةً

مُسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكًا وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: ١٢٨]. ئەوه‌ش سه‌ردارى

هه‌موویان موحه‌مه‌ده صلى الله عليه وآله وسلم ده‌فه‌رمویت: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ

أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ». به‌لكو زیكرى سه‌رجه‌م به‌نده سالحه‌کانى خوای مه‌زن بریتى بووه

له: ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمَّاكَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [آل عمران: ١٦].

بەپراستی هەقە لەسەر ئەو کەسەى ئەیەوێت بەپراستی تەوبە بکات و بگەرێتەوه،
دوعا زۆر بکات و زۆر بپارێتەوه کە خۆى تەوبەوەرگر لێى خۆش بێت و تەوبەکەى
لێوەر بگرێت، بە دواى ئەو کات و سات و حالەتانەدا بگەرێت کە ئومێدى وەلامدانەوهى
دوعاى تیا دەکرێت.

و هەکو دوعاکردن لە کۆتایی شەو و کاتی سەحەر، لە سوچەدا، لە نیوان بانگ و
قامەتدا و .. هتد.

ئەینو لێهەوزى دەلێت: «ئەى تاوانبار! لەبەر دەرگای غەفغار راوهستە، ئەو کاتەى
هەمووى نوستە، بە زمانى پۆزشەوه بیلێ ئەوهى لە هەستتە^٥، سەرت داخە، دوعا لە
دواى دوعا بکە، درێژى بکە، قەیناکا، بلێ: ئەى پەروردگارە کەم! ئەى بیسەر و بینای
چون و هاتنە کەم! لە هەژارى و نەدارى زیاترم نیه پێى لە دەرگات دەم؟ تا داواى ناز و
بەخشى تۆى پێى بکەم؟ شەرمەزارى بەر دەرگاتم...».

دەیهەم: هەر وهەها لەو شتانهى تر کە یارمەتیدەرن بۆ تەوبەکردن و گەرانەوه:

هیوا کورت بوون، یادی قیامەت کردن، تێفکران لە قورئان، شەرم و حەیاکردن،
بیرکردنەوه لە سوودەکانى خراپەنەکردن، نەزەرنەکردن، ئاگاداریکردنى بێر و هۆش و
ختورە، چونکە سەرەتای هەرچی تاوانیک هەیه ختورە و بیرلێکردنەوهیه... لە گەل^٦
چەندین هۆکارى تر کە یارمەتیدەرن بۆ تەوبە کردن و بەردەوام بوون لەسەرى.

^٥ کە لە هەستت دایە، لە ناخت دایە.

مەرجەکانی تەوبە کردن

برای تازیز و خوشکی به پیرزم ..

تەوبە کردن کۆمەڵیک مەرجی ھەییە ئەبیت تیبدا بەدی بیت وەگەرنا ئەو تەوبە کردنە بە گەرانبەو ھەقیقی ھەژمار ناکریت، جا بۆ ئەو ھەیی تەوبە کەت لی قبول بکریت سەرەتا ئەبیت ئەم سی و چوار مەرجەیی تیبدا بیت:

یە کەم: یە کسەر وازبھینی لەو گوناھەیی تەوبەیی لیدە کەیی:

ھیچ کەسیک وا نەزانی تەوبەیی کردو و تەوبە کردنە کەیی عەیبی نیە لە ھەمان کاتیشدا بەردەوامە لە تاوان کردن، بە دەم ئەلی: استغفرالله، دەستی ئەلی: نە وەللا!

بەلام ئەگەر ھاتوو تەوبەیی کرد و بەراستی وازبھینا، سوریش بوو لەسەر ئەو ھەیی جاریکی تر نەگەریتتەو، ھۆکارە کانیسی گرتە بەر بۆ دورکەوتنەو، بەلام دواي ماوہیە ک دیسانەو گەراییەو بۆ ئەنجامدانەو، ئایا تەوبە کەیی دروستە؟!

لیرەدا زانیان خیلافیان ھەییە، رای پەسەندیش لە مەسەلە کەدا ئەو ھەییە: ئەگەر کەسیک تاوانیکی ئەنجامدا پاشان تەوبەییە کە راستە قینەیی لیکرد، سوریش بوو لەسەر ئەو ھەیی جاریکی تر نەگەریتتەو، ھۆکاریسی گرتە بەر بۆ دورکەوتنەو..، بەلام نەفس و شەیتان و ھەوا و ئارەزو زالبونە سەری و جاریکی تر تاوانە کەیان پیکردەو؛ ئەوا تەوبە پیشو کەیی قبولە -إن شاءالله- و بەتال نابیتتەو، بەلام بۆ ئەم تاوانەیی کە تازە ئەنجامی داوہتەو ئەبیت تەوبەییە کە تازە بکاتەو -وہک چۆن لەو ھەوییش تەوبەیی کرد-، ئیتەر ئا بەو شیوہیە کە دواي تاوان گەراییەو، دیسانەو تەوبە دەکاتەو، ئەمەش خالیکی گرنگە و ناگاداریبە و دەستی پیوہ بگرە و لە فیلی شەیتان بە دوربکەوہ.

دووەم: پەشیمان بوونەوه لەو تاوانەى لێت وەشاوەتەوه و تەوبەت لێکردووە:

بەپراستی چاوەرێپى تەوبە ناکرێ مەگەر لە کەسێک پەشیمان بێت لەوێ ئەنجامى داوە، دلتهنگ بێت بەوێ لێپى وەشاوەتەوه، خەمباربیت بەوێ نەفسى خەلەتاندى، شەیتان زەفەرى پى بردووە، شوپىنى هەوا و ئارەزوى کەوتووە.

هەربۆیە کەسێک کە باسى تاوانە پێشوەکانى خۆى دەکات و فەخر و شانازى پێوێ دەکات بە تۆبەکار و پەشیمان لە قەلەم نادری، هەرۆک پەيامبەر صلى الله عليه وآله وسلم ئەفەرموى: «النَّدْمُ تَوْبَةٌ»^٦ واتە: «پەشیمان بوونەوه بریتىە لە تەوبەکردن». هەرۆهەا بە داىکە عایشە فەرمویەتى: «يَا عَائِشَةُ إِنَّ كُنْتَ أَلَمْتِ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ، فَإِنَّ التَّوْبَةَ مِنَ الذَّنْبِ النَّدْمُ وَالِاسْتِغْفَارُ»^٧. یانى: ئەى عایشە ئەگەر تاوانیکت توش هاتووە، داواى لێخۆشبون بکە لە خوا و تەوبە بکە و بگەرێوێ بۆلاى، چونکە تەوبەکردن لە تاوان ئەوێهە: پەشیمان بێتەوه و داواى لێخۆشبون بکەى.

خوشک و براى سەنگینم..

خوای مەزن پێى خۆشە پەشیمانى و زەلیلى لە بەندەکەیدا ببینیت، هەر بۆیە کە تەوبەپێک دەکەیت پەشیمان بەرەوه و دان بە هەلەى خۆتدا بنى و بلێ:

پەرۆردگارا ! ئەوێ لێم وەشایەوه لەبەر ئەوه نەبوو هەقى تۆ بەکەم بزنام، یان ئینکاری ئاگاداربوونى تۆ بکەم، یان بەلێنەکانت بەکەم بزنام..

پەرۆردگارا ! تۆش زاناترى، ئەوێم لێوێشایەوه نەفس و شەیتان و هەوا و ئارەزو زالبون بەسەرمدا، و بە تەمای لێخۆشبونى تۆ، بە هیواى بەخشینی تۆ، بە گومانی خیر

^٦ رواه حمد وابن ماجه والحاکم وصححه، وحسنه شعيب الأرنؤوط وصححه الألبانى، من حديث

عبدالله بن مسعود.

^٧ رواه البخاري ومسلم، وهذا لفظ: أحمد والبيهقي.

بردن بە تۆ، بە ئومىدى فەزىل و كەرەمى تۆ، بە تەماي فراوانى نەرمونىيانى و پەرحەمتى تۆ، نەفسم بە گەۋرەيى پەرحەمتى تۆ فرىوى دام، جوانى سترى تۆ بەسەرمدا، لەگەل ئەمانەشدا نەزانى خۆم يارمەتيدام بۆ ئەنجامدانى، بەلام ئىستا دەزانم ھەلەم، ھىچ رىگايە كىشم نىە پەناي بۆ ببەم جگە لە تۆ نەبىت..

ئەى خوايە! زولم لە نەفسى خۆم كرد لىم خۆش بە..

سىبەم: سور بوون لەسەر نەگەرەنەۋە بۆ ئەو تاوانە:

تەۋبەى كەسىك قبول نىە كاتىك تەۋبە بىكات، نىەتى دووبارە گەرەنەۋى ھەبىت ئەگەر بۆى بلوئىت، بەلكو ئەگەر ئەيەۋىت تەۋبەكەى راستەقىنە بىت و خوا لىي وەرى بگرىت: سەرەتا پىۋىستە يەكسەر دەستبەردارى تاوان كردن بىي، پاشان پەشىمان بىتتەۋە لەۋەى ئەنجامى داۋە، ھەرۋەھا برىار بدات لە داھاتوۋدا نەگەرپىتتەۋە بۆ تاوانكردن و سورىش بىت لەسەر ئەم برىارەى.

چوارەم: گەرەندەۋى مافەكان «المظالم» بۆ خاۋەكانىيان:

ئەو سى مەرجهى پىشو پىۋىستە لە ھەموو تەۋبەكردىكدا ھەبن، بەلام ئەمىيان لە كاتىكدا دەبىت ئەگەر ھاتوو تاوانەكە پەيۋەندى بە مافى ئادەمىزادەكانەۋە ھەبوو، - ئەگەر ئەيەۋىت تەۋبەكەى راست و قبول بىت - ئەۋە پىۋىستە لەسەرى مافەكانىيان بۆ بگەرپىنئىتتەۋە، لەبەر فەرمودەكەى ئەبو ھورەيرە كە لە صەحىحى بوخارىدا ھاتوۋە، ئەلى: پەيامبەرى خوا صلى الله عليه وآله وسلم فەرموئەتى:

«مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا فَإِنَّهُ لَيْسَ تَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِهِ فطُرِحَتْ عَلَيْهِ».

واته: «هه رکه سیڤک زولمی له که سیڤک کردوه و مافی له سه ره، گیانی بیټ یان مادی..، با ته مپو گهردن نازایی لی بکات پیش ته وهی رپوژتیک بیټ نه دینار و نه دیرهه م سوودی پی ناگه یه نیټ، جا ته گهر لهو رپوژدها کرده وهی چاکی هه بیټ لیی ده بریت به ته ندازهی مافی خاوهن مافه که، خو ته گهریش چاکی نه بیټ له کرده وه خراپه کانی کابرای خاوهن ماف هه لده گیریت و ده دریت به کول سته مکاره که دا».

جگه له م مه رجانهش هه ندیک مه رجی تر هه ن که ته بیټ له ته وه کرده که دا هه بیټ، له وانه:

أ- ساغ و بیخه وش بوون بو خوای پاک و بی عهیب:

به و پییهی که هوکاری ته وه کرده که خوشویستن و به گه وره پراگرتنی خوا و به تاما بوونی پاداشت و ترسان له سزای خوای گه وره بیټ. هه ربویه ده بینیت خوای پاک و بی په له ده فهرموی ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النساء: ۱۴۶].

واته: -شوینی ته و مونا فیقانه خواری خواره وهی دۆزه خه - ته نها ته وانه یان نه بیټ که: ته وهی راسته قینه یان کرد و ریا بازیان گوپی به ئی خلاص و کار و کرده وه یان چاک کرد و بو خوا سولحیان به روکesh و به هه ناو، دینداریان له بو خوا ساغ و بیخه وش کرده وه، تا ته وانه له گه ل ئیمانداراندا ده بن.

به کورتی: ته بیټ مه به ستت ته نها و ته نها خوای پایه بهرز بیټ و هیچ مه به ستیکی ترت نه بیټ له ته وه کرده که، بو نمونه:

وازهینانه که ی له تاوان کردن، له بهر ته وه نه بیټ که توانای ته نجامدانی نه ماوه، یان توانی ته وهی نه ماوه جاریکی دی بگه رپته وه، یان له ترسی قسه ی خه لک و زا بهینیت.

به و کهسه ناوتریت تهوبه کار که له بهر سومعه تی وازی له تاوانکردن هیئاوه، یان ئەگەر بهردهوام بیت لهسهر ئەو تاوانه خاوهن کاره که یان سهروک دائیره که له کاره کهی دوری دهخاتهوه.

به و کهسه ناوتریت تهوبه کار که له بهر تهوهی بۆ تهندرستی خراپه، یان ئەگەر بهردهوام بیت لاوازی دهکات، هیزه کهی جارانی نامییت، بۆ نمونه: کهسیک واز له زیناکردن بییت له بهرتهوهی توشی نهخوشیه کوشندهکان نه بییت، یان ئەگەر بهردهوام بیت لاشه و زاکیرهی لاواز دهکات.

ههروهها به و کهسه ناوتری تۆبه کار که وازی له عارهق خواردنهوه، یان قومار، یان کاره خراپهکانی تر هیئا بییت، له بهرتهوهی تیفلاس بووه و پارهی پی نه ماوه.

ههروهها به و کهسه ناوتریت تۆبه کار که توانای تاوانکردنی نه ماوه له بهر هۆکاریک که له ژیر دهسهلاتی ئەمدا نیه، وهکو درۆزنیك لال بییت، یان زیناکاریک توانای جوتبونی نه مییت، یان دزیك به هۆی روداویکهوه دهستهکانی له دهست بدات و ئیتر نه توانییت دزی بکات.

جا ئەوانه ی له بهر ئەم حاله تانه و هاوشیوهکانی واز له تاوانکردن دینن، هه میسه حه زیان له ئەنجامدانی ئەو تاوانانهیه، ئەگه ریش بۆیان بلویت ئەنجامی دهدهن، که بۆشیان دهست نادات داخی بۆ دهخۆن، ته مه نای کردنی دهکن.

خوای مه زنیش بیدهسهلاتی ئاواته خوازی، وهک بکهری کاره که حسابکردوه. ئەوه تا په یامبهری خوا صلی الله علیه وآله وسلم دهفه رمویت: - وهک له حه دیسه کهی ئەبو که بشه ی ئەناری هاتوه -:

«إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ، عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا، فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا، وَلَمْ يَرِزُقْهُ مَالًا، فَهُوَ صَادِقُ النَّيَّةِ، يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فُلَانٍ، فَهُوَ بِنَيْتِهِ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدٍ

رَزَقَهُ اللهُ مَالًا، وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا، فَهُوَ يَخْطُبُ فِي مَالِهِ بَعِيرِ عِلْمٍ، لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ اللهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ لَمْ يَرْزُقْهُ اللهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا، فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فُلَانٍ، فَهُوَ بَيْنَهُمَا سَوَاءٌ»^٨.

واته: «حالی ته هلی دوینا وه کو حالی تهم چوار کهسه وایه، کهسیک خوی بالآدهست مال و زانستی پی به خشویه، تهویش پروات ته قوای خوی پی بکا و سیلهی رحمی پی بگهیه نیت و ره چوی مافه کانی خوی پیبکات، تا تهمه یان به رزترین پله و مه نزیله تی هه یه.

ههروه ها کهسیک خوی مه زن زانستیکی پی به خشویه، مالی پی نه به خشویه، به لام نیه تی پاکه؛ ته لی: ته گهر پاره م هه بوایه وه کو فلان که سم ده کرد، جا به پی نیه ته که ی پاداشت ده دریتته وه، له ته جریشدا وه کو یه ک وان.

ههروه ها کهسیک خوی مه زن مال و سامانی پی به خشویه، زانستی پی نه به خشویه، ته روا به هه وهس و هه وا و تاره زوی خوی و به بی عیلم ده بیه خشیتته وه، نه له خوا ده ترسی له و پاره یه ی که له لایه تی، نه سیله ی رحم به هویه وه ده گه یه نیت، نه ره چوی مافه کانی خواش ده کات تییدا، جا تا تهمه له خراپترین مه نزیله ت و پله دایه.

ههروه ها کهسیک خوی مه زن نه مالی پی به خشویه نه زانست، جا ته لی: ته گهر پاره م هه بوایه وه ک فلان که سم ده کرد، ته میس به نیه تی خوی له گه لییدا ده کریت، و له تاوانیشدا وه کو یه ک وان».

^٨ رواه أحمد والترمذي وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وحسنه شعيب الأرنؤوط و صححه الألباني.

سودیک:

ئەم فەرمودەيە گەورەيى و گرنكى زانستمان بۆ دەردەخات، دەبىنى لە ھەر چوار
 ھالەتە کەدا ھۆکارە کە عىلمە، کە چاکە بەھۆى عىلمە وەيە کە خراپە بەھۆى نەبونی
 عىلمى شەرعىە وەيە:

کەسى يە کە ميان: مال و زانستى پى بەخشیوہ..

کەسى دووہم: زانستى پىبەخشیوہ، مالى پىنەبەخشیوہ.

کەسى سىيەم: مالى پىبەخشیوہ، زانستى پىنەبەخشیوہ.

کەسى چوارە ميان: نە زانستى پىبەخشیوہ نە مال.

ب- ھەر وہا دانان بە تاواندا:

چونکہ مومکین نيە مرۆف تەوبە بکا لە شتىک و بە تاوانى نەزانىت، ھەريۆيە
 ئەبيت دان بە ھەلەى خۆيدا بنىت.

ھەر وہک لە فەرمودە کەى عائىشە دا ھاتوہ لە صەحیحى بوخارى، پەيامبەرى خوا
 صلى الله عليه وآله وسلم پىي فەرموہ: « يَا عَائِشَةُ إِنَّ كُنْتَ أَلْمُتِ بِدَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي
 إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِدَنْبِهِ ثُمَّ تَابَ، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ ». يانى: ئەى عائىشە ئەگەر تاوانىکت
 توش ھاتوہ، داواى لىخۆشبون بکە لە خوا و تەوبە بکە لای، چونکہ ئەگەر بەندە دان
 بە تاوانە کەى خۆيدا بيىت و پاشان تەوبە بکات و بگەریتتەوہ، خواى گەرە تەوبە کەى
 لىوہردە گریت.

ج- ئەبيت تەوبە کە لە کاتىکدا بيىت قبول بکرىت:

کە برىتتە لە پىش سەرە مەرگ و پىش ھەلھاتنى خۆر لە خۆرئاواوہ.

ئەمەش لە ھەدیسە کە ی ئین عومەردا ھاتو، پەيامبەری خوۆشەویستمان صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دەفرمویت: «إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ»^۱. واتە: بەراستی خوا تەوبە ی بەندەکانی قبولدە کات، ھەتا پێش سەرەمەرگ.

ھەر و ھا لە صەحیحی موسلیمدا ھاتو لە ھەدیسە کە ی ئەبو موسای ئەشعەری، پەيامبەری خوا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دەفرمویت: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيُتَوَّبَ مُسِيءُ النَّهَارِ وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيُتَوَّبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا»^۱. واتە: بەراستی پەروردگاری پایەبەرز، بەشەو دەستی رادەخات بۆ ئەو ی تاوانکارانی رۆژ تەوبە ی لا بکەن، و بە رۆژ دەستی رادەخات بۆ ئەو ی تاوانکارانی شەو تەوبە ی لا بکەن، ھەتا ئەو کاتە ی خۆر لە خۆر ئاواو ھەلدی.

نیشانەکانی قبول بوونی توبه

برای خوۆشەویستم .. خوشکی بەرپۆزم

چەند نیشانە یە کە ھە یە ئاماژەن بۆ ئەو ی کە تەوبە کەت قبول بوو و گەر ھەر تەوبە یە کە راست و پاکت ئەنجامداو، لەوانە:

یە کەم: تەوبە کار پاش تەوبە کردنە کە ی باشتر بی ت وە ک لە پێش تەوبە کردنە کە ی:

ئەمەش ھەموو کە سیئە ھەستی پێدە کات، و بەخۆی دەزانیت، کە ئیستا باشتر وە ک لە پێشتری یان نا، خۆ ئەگەر باشتر بوویت ئەوا سوپاس و ستایشی خوی مەزن بکات کە سەرکەوتوی کردویت و تەوبە کە ی لیوەرگرتویت، با بشپارپیتتەو بە لکو خوی مەزن بەردەوامی بکات، چونکە لە تەوبە گرنگتر بەردەوامبونە. خۆ ئەگەریش وا نەبوو ئەوا با

^۱ رواه أحمد وابن حبان والترمذي وحسنه وصححه النووي وحسنه الالباني.

لؤمهی خوی بکات و هیممه تیک بکات بؤ زیاتر به رهو و پیشه وه رۆیشتن، چونکه تاماژهی خراپن بؤ ناراستیتی تهوبه کردنه که.

دووه م: تهیبت بهردهوام ترسی لیینه بریت:

له وهی که جاریکی تر بگه پرته وه بؤ تاوانکردن، له وهی که خوی مهزن تو لهی تهو تاوانانهی پیشوی لیبکاته وه، له ..

تهیبت به بهردهوامی بترسیت و ئەمین نهیبت له خهشم و قینی خوی مهزن - پهنا به خوا، له خهشم و قینی خوا -، چونکه مروقی ژیر له سزای پهروه ردگاری بی ئاگا نایبت، ئەمهش حالیهتی تا تهو ده مهی فریشته کان پیی ده لین: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: ۳۰]. مه ترسین و هیچ غه م و په ژاره یه کتان نهیبت، مزدهی تهو به هه شتانه تان لیبت که به لیتان پیده درا. ئیتر تا له وی ترس و بیم و غه م و په ژاره کهی نامینیت.

سییه م: تهیبت دوی تهوبه کردنیش به گهوره ته ماشای تاوانانه کانی بکات:

به لی، تهیبت به گهوره ته ماشای تاوانانه کانی بکات، چ تهوانه ی که ته نجامی داوه و تهوبه ی لی کردوه، چ تهوانه ی که نه فسی و شهیتان و ههوا و ئاره زوی داوی لیده کهن ته نجامی بدات ..

ئین مه سعود - رهزای خوی لیبت - ته فه رموی: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَىٰ أَنفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا﴾. واته: باوه ردار تاوانه کانی وه کو کیویک ده بینی به سه ره سه ریه وه بیت، ده ترسی داکه ویته به سه ریدا، به لام خراپه کار و ده غه ل تاوانه کانی به می شوله یه که ده بینی، به لای لوتی تیپه پریت، تهویش به دهستی ئاوهایه کی لیبکات، بفریت.

هەندیک له سه له ف - په حمه تی خویان لیبت - فه رمویانه: «لَا تَنْظُرْ إِلَى صَغْرِ الْمُعْصِيَةِ
وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى مَنْ عَصَيْتَ». واته: ته ماشای بچوکی تاوانه که مه که، به لکو ته ماشای
گه ورهیی تهو خوییه بکه که تاوانه که ت له ئاست ته نجامداوه.

ههروهها ته نه سی کوری مالیک په زای خوی لیبت، ته فه رموی: «به راستی ئیوه
هه ندیک شت ده که ن له تاله موو باریکتره له پیش چاوتان، به لام ئیمه له سه رده می
په یامبهری خوادا صلی الله علیه وآله وسلم تا تهو جوړه کارانه مان به تاوانه له ناوبه ره کان
ده زانی».

تهوه ته نه سه یه کیکه له سه حاییه کان، هاوه لئ په یامبهری خوییه، به تابعیه
به ریزه کان ناوها ته لبت، له کاتیکدا په یامبهری خوا صلی الله علیه وآله وسلم خوی
شایه تی چاکه ی بو تهو سه رده مه پاکه داوه هه روه که له سه حیه یینی بوخاری و
موسلیمدا هاتوو له سه دیسه که ی عه بدوللای کوری مه سعود و عیمپانی کوری
حوصه یین و ته بو هوره یره، کهوا په یامبهر صلی الله علیه وآله وسلم فه رمویه تی: «خَيْرُ أُمَّتِي
قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ»، واته: «باشترینی ئومه ته که م ته م خه لکانه ی
سه رده می منن پاشان ته وان هه ی دوا ی ته وان دین، پاشان ته وان هه ی دوا ی ته وان دین».

ته گه ر ته نه سه په زای خوی لیبت بهو سه رده مه پاکه وا بلبت، باشه ته گه ر
ته مرۆی موسلمانان ببینیت چی ته فه رموی. خوی مه زن پیچه سپا و دامه زراومان بکات
له سه ره ق.

چوارهم: ئەبیت تەوبەکردن، تۆبەکار دلشکاو و ملکهچ و بێنیز بکات بەرانبەر بە پەروردگارە کەمی:

هیچ شتیک لەوه خۆشه‌ویستتر نیه له لای خوا که بهنده به دلشکاو و لاوازی و ملکهچیه‌وه بگه‌رپێته‌وه لای، به دلێکی تهر و پاراو به زیکری خوا، به بی خۆپه‌سه‌ندی و له خۆ بایی بوون، به بی چهز کردن له ستایش، به بی به‌که‌م ته‌ماشاکردنی خه‌لک به‌هۆی تاوان و سه‌رپێچیان‌ه‌وه.

ئا ئەمەش هه‌قیقه‌تی تەوبەکردن، ئەوه‌نده ده‌ترسی له سه‌ره‌نجامی خراپی ئەو کاره‌ی لێی وه‌شاه‌ته‌وه وه‌خته دلێ دهرده‌چیت، جا هه‌رکەس له دونیا نه‌ترسی و دلێ نه‌شکیت بۆ ئەوانه‌ی لێی وه‌شاه‌ته‌وه، له ئاخیره‌تا ده‌بیت بترسی و دلێ بشکیتته‌وه، چونکه دل هه‌ر ئەبیت بشکیتته‌وه جا یا له دونیایه یا له ئاخیره‌ت، ئیتز هه‌رکەسیک ئەمە‌ی له خۆ نه‌بینی با تەوبه‌کە‌ی تۆمه‌تبار بکات و هه‌ولێ راست‌کردنه‌وه‌ی بدات.

هه‌ربۆیه په‌یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وآله وسلم ده‌فه‌رمویت -هه‌روه‌ک له سه‌حیحی موسلیمدا له حه‌دیسه‌کە‌ی ئەبو هوره‌یره هاتوه-: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». واته: «نزیکترین ساتی به‌نده له خوای مه‌زنه‌وه ئەو کاته‌یه که سوجه ده‌بات، هه‌ر بۆیه زۆر دوعا بکهن، زۆر بپارێنه‌وه».

چونکه له‌وکاته‌دا به‌نده شه‌ریفترین و به‌رپزترین شوینی لاشه‌ی که سه‌ریه‌تی ئاوها که‌چی کردوه و داینواندوه بۆ پەروردگارە کەمی، له‌سه‌ر زه‌وی داناوه، ئەو زه‌ویه‌ی که ئەم پێی له‌سه‌ر داده‌نیت، که له‌وپه‌ری زه‌لیلی دایه، هه‌ر بۆیه له‌به‌ر زه‌لیلیه‌کە‌ی خوای مه‌زن دوعای گیرا ده‌کات -خوای بیسه‌ر و بینا دوعای ئیمه و ئیوه‌ش بکا گیرا-.

چەند خۆشه‌به‌وپه‌ری زه‌لیلی و دلشکاو‌یه‌وه بلیتی:

«أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَذِيَّ إِلَّا رَحْمَتِي، أَسْأَلُكَ بِقُوَّتِكَ وَضَعْفِي، وَبِعِزَّتِكَ عَنِّي وَفَقْرِي إِلَيْكَ. هَذِهِ نَاصِيَتِي الْكَاذِبَةُ الْخَاطِئَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ، عَيْدِكَ سِوَايَ كَثِيرٍ وَلَيْسَ لِي سَيِّدٌ سِوَاكَ. لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَجَى

مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمَسَاكِينِ. وَأَبْتَهَلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ. وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيرِ، سُؤَالَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتَهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ، وَفَاضَتْ لَكَ عَيْنَاهُ، وَذَلَّ لَكَ قَلْبُهُ».

پەرودردگارا ! لیت دەپاریتمهوه به دهسه لاتنداری خۆت و بێدهسه لاتنی خۆم، لیت دەپاریتمهوه به به هیزی خۆت و لاوازی خۆم، لیت دەپاریتمهوه به به بی نیازی تۆ به من و نیازمهندی من به تۆ، به ههژاری من و دهوله مهندی تۆ.. ئەوه نیو چاوانه درۆزنه ههله کاره که می منه له بهر دهستی تۆدا، بهندهی جگه له منت زۆره، به لام من جگه له تۆ شک نابه، هیچ پهناگه و ههشارگه یه کم نیه مهگهر ههر بۆلای تۆ نه بیته ئه ی پەرودردگار، لیت دەپاریتمهوه به پارانه وهی ههژاران..

پینجهم: ئەبیته ئاگاداری ئەندامه کانی لاشه ی بیته:

ئەبیته ئاگاداری زمانی بی؛ له درۆکردن و غهیبهت و فیتنهیی و وتی وتی و قسهی زیاده و قسه هینان و قسه بردن. ئەبیته سهرقالی بکات به زیکر و قورئان خویندن و قسهی خیر و فهрман به چاکه و ریگریکردن له خراپه.

ههروهها ئاگاداری سنگی بیته، ههرجی ههلا له ئەوه بخوات. ئاگاداری چاوه کانی بیته تهماشای ههرامی پینه کات. ئاگاداری گوپی بیته ئەوهی ههرامه گوپی بۆ نه گریته، وهکو درۆکردن و غهیبهتکردن و گۆرانی و موسیقا ..

ههروهها ئاگاداری دهسته کانی بیته له بۆ شتی ههرام درێژیان نه کات. ئاگاداری ههردوو پیی بیته و بهره و ههرام پیی نه پرات.

له ههمووی گرنگتر: ئاگاداری دلای بیته، له ریا و رق و بوغز و ههسودی و غهش و دهغهلی و خویشیستنی دوژمنانی خوا و رق لیبونی دۆستانی خوا و .. هتد به دوروی بگریته.

چونکه دل پادشايه و نهدامه كانيش سهريازي تهو پاشهيهن، سهريازه كان به پيئي
 ريئيمايي تهو پادشايه هه لسوكهوت دهكهن، هه ربويه په لاماري عه رشي پاشايه تي بده و
 خوت به سهريازه كانه وه سهرقال مهكه، چاككردي پادشاكه بيئگومان چاككبوني
 سهريازه كان له گه لدايه.

ئاگاداري سه رجهم عيباده ته كان بيئ، پاك و ساغ و بيئخه وشي بكا به تنها بو
 خوي مهزن، دور كه ويئته وه له ريبازي و ناوپه يداكردن.

ئاگاداريم! تروپه كرده كمت دوامه خه

و تروپه يئي تيدا مهكه

(سوف)، واته: دواجار، پاشان، ئينجا، پاش وهخت، دواي تهوه، .. هتد،
 لييره شدا واته: دواخستني تهوبه بو كات و ساتيكي تر.

خوشكي به ريزم .. براي خوشه ويستم

مه لي: دواجار تهوبه دهكه م (سوف اثوب)، بيئگومان كهس نازاني كه ي ته جه لي
 دي وچهند له ته مه ني ماوه.

تهوه ي جيي داخه خه لكانيك ده بينين «دوايي» بو تهوبه كردن تهكهن و ته لين:

ئيستا كاتي تهوبه كردن نيه.

وازيينن با هه نديك چيژ له دونيا وه ربگرين

هه ر كه به سالدا چووين خومان تهوبه دهكهن، خو قابيله چي تهكهن؟! دواجار

هه ر تهوبه تهكه م، بهس جاري وهختي نيه.

جاري با فلانه شت بگم، پاشان نوئژ دهكه م!؟

با فلانه شهاده به دهست بينم پاشان روزوو دهگرم!؟

با ناجح بيم پاشان تهوه دهكهم؟!

با زانكو يان په يمانگا تهواو بگم، يان با شو بگم، پاشان سه پووش دهدهم و دهم

به موحه ججه به يه كي چاك'؟!

١٠ ليړه دا تيبينيه كي زور گرنه هه يه له سه سر مه فهمي حجاب، به لگو له راستيدا پيوستي به كتيبيكي تايبت هه يه تا به دوور و دريژي باسي ليوه بكرى.

جا چه نديش هه دهكهم كه هه موو نوممه تي موحه ممد صلي الله عليه وآله وسلم گو يان له م و ته يه بوايه، به تايبت ملله ته نازيزه كه ي خوّم، هه رچون بيت ليړه دا پشت به خوا له چند ديريكدا دهگوشيږم و عه رزي خزمه تاني دهكهم:

سه رتا ته بيت تهوه بزاني نافرته تان له شه رعدا به دوو شت خويان داده پووشن، يه كه م: به خيمار ته مه ش بو داپوشيني سه ر و سنگيان به ته واوه تي. دوو ميان: - كه بو باقي لاشه يانه - به جلاب يا هه ر شتيكي تر مواصفا تي جلابي تي دا بيت.

موحه ججه به ش به وه دهوترى كه پووشته و داپوشراو بيت له ناست به رانه ره نامه حره مه كانيدا، هه روه ك خوي كار به جي فرمان دهكات به نافرته تاني موسلمان جيه جيه بگم.

حجاب خوي وشيه كي عه ربه يه: واته: په رده، داپوشين..

له شه ر عيشدا وهك له واتا زمانه وانيه كه وه بو مان ده رده كه وي ت، حجاب بري تيه له:

شاردنه وه و داپوشيني جواني لاشه له لايه ن نافرته تانه وه له ناست نامه حره مه كاني خويان. ((جگه له دهم و چاو و هه ر دوو ده ست نه بيت - ته گه رچي راي په سه ند ته وه يه: ده ست و دهم و چاو پيوسته داپوشراو بيت)).

جا ورد به ره وه، خوشكي ته زيم.. نم وت: شار دنه وه ي موي قزي به تنها، ته گه ريش جار و بار هه نديكيشي به ده ر كه وت قه يناكا، نا.. وانه و تراوه.

با شوو بگم یان با ژن بهینم پاشان تاوا ده که م ..؟!

به لام چهنده هامان بینی پیش ئه وهی هیچ له مانه تهواو بکات کۆچیان کرد، کۆچی هاندهران نالیم .. نا به خوا .. کۆچی ههتا ههتایی ئه لیم - په نا به خوا -، ئیستاش له ژیر

کهوابوو هه ئافره تیک له چکیکی دا به سهردا ئه وه مه رج نیه محجه به بی. په نتۆلیکی تهسکی له پیکردوو و پارچه په رۆیه کیشی ههروا داوه به سهریدا، ئه مه به هیچ شیوهیه ک پئی ناوتری موحه ججه به، شتی واش له شه ریعه ته کانی خوادا جل جلاله نه بووه و ناییت و جیی ناییته وه.

یان له چکیک ده دات به سهردا و ته نوره یه کی تهسکی له پیکردوو یان قه میسیکی تهسک یان ..

ئاخر یه کیک له مه رجه کانی حیجاب ئه وه یه ئه بیته هه موو لاشه دایپۆشیته - که کوتومت عابای کورده واریه - نه تان بیستوو دۆرمنان هه ر له کۆنه وه که درکیان به پۆشته یی عابا کرد که وتنه دژایه تی کردنی و ویستویان نه مینی و شیعریشیان له سه ر وتوه .. باوی عابا نه ماوه .. جلی کوردی زۆر جوانه شوۆره و په سه ند کراوه ..

ته ماشای شه ییتانکه ن به ناوی شوۆری و پۆشته یی و جلی نه ته وه ییه وه، ئه یه وی عابای کورده واری له به ری دایکان و خوشکامان دارن له کاتی کدا ئه ویش هه ر جلیکی کوردی ره سه نه .

به لام ئه فسوس ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ ابْلِيسُ ظَنَّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾. ههروه ها یه کیکی تر له مه رجه کانی حیجاب ئه وه یه ئه بیته تهسک نه بیته. ههروه ها ته شبیهی یه هود و نه سارا کانی نه بیته. ههروه ها ته شبیهی پیاوان نه بیته.

هه ر پۆیه حیجاب ((سه رپۆش)) ئه بیته به ناوی خو یه وه بیته، سه ر به ته واوه تی دایپۆشیته له گه ل ته واوی سنگدا، ئه مه ش له زمانی عه ره بیدا ((خیماری)) پی ده گو تری، واته دایپۆشین، به عاره قیش بۆیه ده وتری ((خه مر))، چونکه عه قل داده پۆشی و له هۆشی خۆی نایه یلی. ئه گه ریش خوا ویستی هه بوو له جیگی خۆی زیاتر باسی لیوه ده کری. والله تعالی أعلم وهو الموفق.

خاکن و ناویشیان هەر نەما. بەراستی ئەمانە فیل و تەلە کە ی شەیتان و فرت و فیلێ ئەم دونیا فانیە.

جا شەیتان دیت وەعدی نەمریتی بە ئنسان دەدات، کەچی ئەوەشی بە دەست نیە. بۆیە دەستپێشخەری بکەن، دەست پێشخەری.. وریا بن وریا.. لە بێ ئاگایی، لە دواخستنی تەوبە، لە هیوا درێژی، چونکە بەراستی ئەگەر هیوا درێژی نەبواوە هەرگیز فەرامۆشکردن و پشت گۆیخستن نەدەما.

هەر بۆیە برا ئەزیزە کەم .. خوشکە بە شەرمە کەم

خێراکە لە بۆ تەوبەکردن، ئاگاداری دواخستنی تەوبەکردن بە، چونکە ئەوە خۆی بۆ خۆی تاوانیکە و پێویستی بە تەوبەکردنە.

هەر بۆیە دەستبەجێ تەوبە بکە، پێش هاتنی ئەجەلە کەت، پێش ئەوەی هەرچی هیوا و ئاوات هەیه هەموی بپرێتەو و نەمینیت، تەوبە بکە، پەشیمانی بکێشە، بگەرێو.

ئاخر تۆ نازانی کە ی دواڕۆژتە؟! کە ی دوا هەناسەتە؟! کە ی دوا شەوتە؟! کە ی دوا قسەتە؟! کە ی دوا چونتە؟! کە ی دوا هانتتە?!

بگەرێو پێش ئەوەی تاریکی بال بەسەر دلە کەتدا بکێشی، وای لیبی چلک و ژەنگی تاوان دایبۆشی، وای لیبیت سڕینەو هەش قبول نەکات، بگەرێو پێش ئەوەی نەخۆشی یان مردن هێرش بەرنە سەرت، ئەو کاتە دەرفەتی تەوبە کردنیشت نەمینیت.

فریو مه خو بیه ستی خوا و به سرده و امی ناز و نغمه تکانی! ﴿مَا غَرَّكَ

بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾

هه ندیک رۆچوون له تاوان و سه ریچیدا، کاتیکیش له سه ره نجامه که ی تاموژگاری ده کهیت و بیداری ده که یته وه، ته لی:

ته ی خو چیمان کردوو؟! خه لکانیک بو به ناشکرا تاوان ده کهن به رانبهر به خوا، خوا چاک ده یانبینیته؟! ته سلهن زهوی هه موی پر بووه له تاوانی ته وان، که چی له خو شگوزه رانیدا ده ژین چ خو شگوزه رانیه کیش؟!

به لام ته مانه له بیریان رۆیشتوته وه، که خوا دونیا ته به خشیتته ته وهی خو شی ته وی و ته وهشی خو شی ناوی، به لام ناخیرهت ته نهها به که سیک ده به خشیت که خو شی بویت.

خو ته گه ریش بینیت که سیک سه ریچی خوا ده کات، خوی کار به جیش پیی ده به خشی و بو ی زیاد ده کات، بزانه ته وه ئیستدراجی خوییه «پله پله په له کیش کردنیته» بو زیاتر تاوانکردن و رۆچون تیایدا، به لام هه رکه لییانی گرت و عقوبه و سزای دان، ته وکات به هیهچ شیوه یه که له دهستی ده رناچن.

په یامبه ری خوا صلی الله علیه وآله وسلم ده فه رمویت:

﴿إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعْصِيَةِ مَا يُحِبُّ فَإِنَّهَا هُوَ اسْتِدْرَاجٌ ثُمَّ تَلَا رَسُولُ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾﴾ ١١ [الأنعام: ٤٤].

١١ رواه أحمد والطبراني وحسنه العراقي وشيخ الأرنؤوط، وصححه الألباني.

واتە: «ئەگەر بینیت، خوا لە دنیادا ئەو دەبەخشیتە بەندەیهك و بەندەكەش دلی پێخۆش دەبیت، سەرباری ئەوەش ھەر سەرییچی دەكات، ئەو بزانه ئیستدراجه بەرە بەرە كیشكردنە بۆ زیاتر تاوانکردن و پۆچوون تیایدا، پاشان پەيامبەری شیرین صَلَّی اللہ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ئەو فەرمايشتەى پەروردگارى خویندەوہ: «جا کاتیک ئەو بەرنامە و پێبازەى یادیان خرابوہوہ فەرامۆش کرد، دەروازەکانى ھەموو شتیکمان بۆ کردنەوہ لە جوانى دۇنيا و مالى دۇنيا زۆرمان پى بەخشين، تا کاتیک دلخۆش بوون بەوہى پىيان بەخشا، لەناکاو لىيانمانگرتن و سزايانماندا، ئىتر ئەوانىش بى ئومىد و سەرگەردان بوون، پاشان ئەو گەلەى ستەمیان کرد دوابراو و بنبرکران، و سوپاس و ستایشىش ھەر بۆ خواى خاوەن جىھانەکانە»».

چيروکى نه حمه دى توبه کار

باسى چيروکى کون ناکهين، بو ته وهى کهس نه لى:

ته وه سهرده مى رسول الله بوه - صلى الله عليه وسلم -.

ته وه سهرده مى صه حابه بوه - په زای خويان ليبيت -.

ته وه سهرده مى پياوچاگان بوه په حمه تى خويان ليبيت.

باسى سهرده مى خومان ده کهين:

شيخيک^{١٢} که خه لکى ولاتى عه ره بستانه، بو هه ندى کار و بارى خوى سه فهر ده کات بو يه کيک لهو ولاتانهى ده وروبه رى خويان، دواى ته و او بونى کاره گانى که پرژيک ده خايه نيت، به مه به ستى گه رانه وه به ره و فرۆکه خانه ده که ويته رى، له بهر ته وهى سه فهره کهى زور ماندوى کرده، پشويه که ده دات له ناو مزگه وتى فرۆکه خانه که دا، ته لى: خه وتم و تاگام نه بوو تا نزيک نويژى نيوه پرۆ له گريانى گه نجی کدا به خه بهر هاتم که خه رى کى نويژ کردن بو، ته مه نى له سه روى بيسته وه وله خوار سيه وه بو، به کولى ده گريا، وه کو گريانى نافره تيک به پيش چاويه وه ميړده کهى له ده ست بچيت، وه کو دايکيک به پيش چاويه وه جگه ر گوشه کهى تيا بچيت، هاته پيشه وه و بيدارى کردم وه، ووتى: تو خه وت ليده که وى؟! ده توانى بجه وى؟! وتم: به لى، وتى: به لام من خه وم ليناکه وى، ناتوانم بجه وم، ناتوانم تامى خه و بجه زم. منيش وتم: خيره، با نويژه که مان بکه ين پاشان پيکه وه قسه ده کهين ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾، ته لى: که نويژمان ته و او کرد، وتى: من خه لکى «رياز» م^{١٣}، له خيژان يکى ده وله مه ندم، خو شگوزه رانم، هه زمان له هه رچى بيت

^{١٢} مه به ستم له شيخ له م کتبه دا ماموستاى مزگه وته، ته وه که سه يه که زانايه يان شاره زای شه رى

هه يه، نه که ته وهى که له ولاتى خوماندا پييان ده لين شيخ، مه به ستم جوړى يه که مه نه که دوه م.

^{١٣} پايته ختى عه ره بستانه.

دەپكەين، حەزم كىرد لە ژيانى رۆژانە و ئەو ژيانەى كە عادەتتە و ھەمو رۆژىك دوبارە دەبىتتەو بىزار بوم، حەزم كىرد جەوئىك بگۆپم، سەفەرم كىرد بۆ ئەم وولاتتەى كە ئىستا من و تۆ لە فرۆكەخانەكەى دانىشتوین، لەگەل ھەندى برادەرى خراپ سەفەرم كىرد، مەبەستىشم ئەو نەبو توشى داوین پىسى بىم، بەلكو تەنھا بۆ رابواردن و بەسەر بردنى كاتىكى خۆش بو، بەلام برادەرە خراپەكانى دەورى دەگرن، وازيان لىنەھىنا لەم شوپىن بۆ ئەو شوپىنى خراپ، ھەتا بەرە بەرە لە پىشەكەكانى زىنا نىكيان كىردەو، لەگەل ئافرەت و كىژۆلەى جوان داياننا، تا ئەو بو لەگەل يەككىيان تەنھا كەوت و پاش قسەى خۆش كىردن و يارى كىردن، توشى فاحىشە ھات، و ھەرچى شەھوتەى ھەبوو بەتالى كىرد، گەرمى تاوان بەر لاشەى كەوت، وەكو قامچى لە دللى دەدا، لە پىشتى دەدا، ئاگر بەربو لە گىيانى، ھاواری كىرد: چۆن ئەم كارەم كىرد؟ چۆن ئەو پەرزىنەم شكاند؟ من ئىتر مەحروم دەبم لە حۆرىەكانى بەھەشت! دەستى كىرد بە گريان و بەرەو دەشت كەوتە رى، تەماشە دەكات ئەو يەككە لەو خراپەكارانە لە دەرەو و ھەستاو، وتى: بۆ دەگرىت؟ وتم: ئەزانى چىمكىرد من زىنام كىرد، من زىنام كىرد!! ئەو خراپەكارە پىتى ووت: ھا بگرە ئەو پەرداخىكى مەيە بىخۆرەو ھەموو شىتكت لە بىر دەچى!!! دەللى وتم: ھەر وازم لىناھىنن لە حۆرىەكان بى بەشتان كىردم، ئەتەنەوى لە مەى بەھەشتىش مەحروم بكن.

پاكى بۆ ئەو خوايەى دلەكان دەگۆرپت! تۆزىك پىش ئىستا زىناكار بو، ئىستا دەگرى و پەشىمانە.

پاشان ئەو خراپەكارە چى پىدەللى؟ پىتى دەللى: «گوپى مەدەرى خوا غفور و رحىمە. بەلام لە بىرى چوو كە «شدىد العقاب» ىشە. ئەللى: زۆر گرىا و وتى: خۆگە پارەكەمىان برىدايە، نەك دىن و ئىمانەكەمىان بشكاندايە. لەو كاتەو ھەم لىناكەوى، دلتنەگم چا و بە گريان، ئىسراھەتم لىبراو.

ئه‌لی: منیش ووتم: ئایه‌تیکت بۆ ده‌خوینمه‌وه وگویی بگره به‌لکو سودت پیبگه‌یه‌نیت، والله هیچ ئایه‌تیك له قورئان نابینم ئومید دارتر بیت، پر هیواتر بیت لهو ئایه‌ته‌ی که خوی میهره‌بان ده‌فرموی: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ واته: «ئه‌ی ئه‌و به‌ندانم که رۆچون له گوناھو تاوان، بی ئومید مه‌بن له ره‌حه‌ته‌ی خوا، خوا ره‌حه‌ته‌ی فراوانه»، ئه‌لی: وتی: خوا له هه‌موو که‌سیک خۆش ئه‌بی له من نه‌بی، من زینام کردوه، ده‌زانی زینا چیه؟ تو قه‌ت له ته‌مه‌نتا زینات کردوه؟! وتم: نه والله له ته‌مه‌ندا زینام نه‌کردوه، وتی: ده‌ی بۆیه نازانی نارحه‌ته‌ی زینا چیه؟! ئه‌لی: له‌م کاته‌دا بوین و له فرۆکه‌خانه‌که‌وه و ترا: فرۆکه‌که‌ ده‌که‌وێته‌ ری، منیش ناو‌نیشانه‌که‌یم لیوه‌رگرت، مال‌ئاوایم لیکرد و له دلّی خۆم وتم: دو سی رۆژیکه و له بی‌ری ده‌چی، ئه‌لی پاش ماوه‌یه‌کی که‌م له گه‌یشتنه‌وه‌م بۆ شوینی خۆم، ته‌له‌فونی‌کم بۆ هات ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌وه، ووتی: چه‌ز ئه‌که‌م بتبینم، ئه‌وه‌بو مه‌وعیدی‌کمان دانا و یه‌کترمان بینی، هه‌ر که‌ چاوی پیم که‌وت باوه‌شی پیمدا کرد و ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: والله له‌و رۆژه‌وه به‌ ئیسراحت نه‌خه‌وتوم، خه‌و له‌ چاوم ناکه‌وی به‌ که‌می نه‌بیت! چی بلیم به‌ خوا له‌و رۆژه‌ی که‌ پرسیارم لیده‌کات: زینات کرد؟ بلیم: به‌لی خوایه به‌م پێیانه‌ی خۆم رۆیشتم بۆ زیناکردن؟؟!! وتم: خوا ره‌حه‌ته‌ی فراوانه. وتی: نه‌هاتوم بۆ سه‌ردانی کردنت، هاتوم بۆ مال‌ئاوایی لیکردنت، ناتبینمه‌وه له به‌هه‌شت نه‌بیت ئه‌گه‌ر خوا ره‌حمی پیکردم، وتم: خیر بۆ کوی ده‌رۆی؟ وتی: ده‌مه‌وی خۆم راده‌ستی دادگا بکه‌م ودان به‌ تاوانه‌که‌مدا به‌ینم، تا چه‌ددی خوام له‌سه‌ر جیبه‌جی بکری، وتم: له‌خوا بترسه! ئه‌ی تو نازانی چه‌ددی زیناکه‌ر به‌رد باران کردنه تا مردن، ستی خۆت و خیزانه‌که‌ت بکه، تو خیزانداری، ستی هاورپیکانت بکه، وتی: که‌سیان له ئاگری دۆزه‌خ پزگارم ناکه‌ن! ئه‌لی: که‌ بینیم زۆر سووره وپاشگه‌ز نابیتته‌وه، وتم: باشه به‌لینیکت لیوه‌رده‌گرم، وتی: به‌س نه‌لیی خۆت مه‌ده‌ به‌ ده‌سته‌وه، وتم: ئه‌وه نالیم، پیم وت: ده‌ستم به‌ری وگفتم پی بده، ئه‌رۆین

سەردانى فلان زانا دەكەين، كە يەككە لە زانا پايە بەرز و خوا ناسەكان، ئەو ھەرچى وت بە قسەى دەكەين، ئەگەر وتى: خۆت بدە بە دستەو، بە دەستى خۆم دەتەم تەسلىم دەكەم، ئەگەر وتى: نابی خۆت تەسلىم بکەى پيويستە بە قسەى بکەى، وتى: باشە پازىم.

ئەلى: كە چوم سەردانى ئەو زانا بەرپزەم كرد وباسەكەم بۆ گيپايەو، وتى: با خوى تەسلىم نەكات، ھەرەھا پيى وتم: ئەو گەنجە بيژارى كردوم ئەوئەندە تەلەفونى بۆ كردوم، پيى وتو: خۆت تەسلىم مەكە و لە نيوان خۆت و خوادا تەوبە و داواى ليخوشبون بکە، پەرەردگار لە تاوانەكان خۆش دەبى. ئەلى: وتى بۆ ئەوئەندە ئازارى ئەو زانايەت داو؟ وتى: ويستم پازى بکەم و خۆم لەو ئازار و نارەحەتییەى دل پرزگار بکەم. ئەلى: لەو قسانەى كە ئەو گەنجە بە زاناکەى وتبو: ئەى مامۆستا لە خوا بترسە، لە قيامەتدا يەخەت دەگرم ئەلىم پەرەردگار و ويستم خۆم بدەم بە دەستەو ئەم مامۆستايە نەيھيشت، مامۆستاكەش وتى: ئەمە ئەوئەى كە پيى دەگەمەو بە خوا، فەتواشم بۆ نەداوى بە عيلمەو نەبيت.

ئەلى: پاشان پيى وتم: من مائتاواييت ليدەكەم، وتم: بۆ كوى؟ وتى: بۆ حج ئەرۆم -جا ئەوكاتە نزىكى حج بو-، داوام ليكرد لەگەل ئيمەدا حج بكات، وتى: نا، جا من وامزانى ھاوسەفەرى ترى ھەيە و ئەيەويت لەگەل ئەواندا پروات، ئەلى: رويشتين بۆ حج، دووھم رۆژى جەژن بوو لە دورەو بىنيم، بانگم كرد: «ئەحمەد، ئەحمەد» -جا ناوى ئەحمەد بو-، ئەلى: ئاوپى داىەو و كە منى بينى روى وەرگيپا و رايكرد، وتم: سبحان الله! تۆ بليى ئەحمەد لەبەر چى واىكرد، چى دلى گۆرى بى لە ئاست من؟! وتم: بەشكو گەرامەو لە «پياز» بينيم ليى دەپرسم، كە گەراينەو بىنيم و پيى وت: ئەحمەد ئەو بۆ بانگم ليكردى خۆت ليونكردم، وتى: حەزم كرد بە تەنھا بم، بە تەنھا حج كرد لەسەر پيى خۆم ھەمو شەعيرەكانم ئەنجامداو، بەلكو خوا بمبيني بە پى لە ميناو دەرۆم بۆ

عەرەفە، يان دەرۆم بۆ موزدەلېفە، يان بۆ رەمى جەمەرات، بەلکو خوا بمىنى و بەزەبى پىمدا بىتتەو، وتم: ئەى كە بانگم لىكردى راتكرد؟ وتى: سەرقالى استغفار كردن بوم، سەرقالى داواى لىخوشبون كردن بوم لەو تاوانەى كردبوم. لە حەجە كەيدا جارېك دەپوت: دەترسم بە ھۆى شومى تاوانە كەمەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو، جاروبارېش دەپوت: بەلکو خوا بەھۆى ئەم نوپژكەر و خواناس و تەسبىحات كارانەو ھەو لىم خوش بىتت

جا پىم وت: بۆ ناىەى لەگەلماندا لە كۆر و دەرسەكان ئامادە بىت، لەگەل ئەو مامۆستايانە دانىشيت و لە زانستى شەرعى سود وەرېگرى، وتى: نەخىر، ئىو پاكن و من پىس و زىناكارم، نامەوى ئىو ش پىس بکەم بە زىناكەى خۆم.

تەماشا بکەن چۆن ملکەچ و زەلېل بوو، كاتېك تاوان كەسېك توشى ملکەچى و زەلېلى دەكات، زۆر لە عابدېك باشترە كە بە ھۆى عىبادەتە كەبەو توشى فېز و لوت بەرزى بىت، نوزەى گرىانى تۆبەكاران خوشترە لە تەسبىحاتى عابىدانى خۆ بەگەرەزانان.

ئەلئى: ئەم تۆبەكارە داواى حەجكردنەكەى زىاتر مولتەزىم بو دىنەو ھەو تەنەت قورئانى لەبەر كرد و رۆژ نە رۆژېكېش بە رۆژو دەبو.

ئەلئى: پەبەندى نىوانمان توند وتۆل بو، سەردانى يەكترمان دەكرد و ھاتوچۆى يەكترمان دەكرد و بەردەوام بوين لە دەرسەكان، كە ئەو ماوېە مامۆستا باسى ژياننامەى پىاچاكانى دەكرد، لەو چىرۆكانەى كە مامۆستا لە مەجلىسەكەدا باسى دەكرد، چىرۆكى رەبىعى كورې خوسەم «الرَّبِيعُ بْنُ خُثَيْمٍ» بو، ئەو گەنجەى كە تەمەنى سى سالى تىنەپەراندو، خواناس، دىندار، رو لە مزگەوت، لە خوا ترس، بەلام ئەو شۆينەى ئەوى تىدابو كۆمەلېك خوانەناس و خراپەكار و مونافىقى تىدا بو - ھەكو چۆن لە ھەمو شۆينېك ھەمو رو لە خوايەك ھەندېك لەو خەلکە خراپەى ھەر بەر دەكەوتت

فمستقل ومستكثر-، جا وتيان: با پيلانيك بؤ له خشته بردنى ره ببيع دابنيين، وتيان: جا چي بگهين؟ وتيان: ته چين بؤلاي «غانيه» - كه ثافره تيک بوو ته وهنده جوان بو پييان دهوت غانیه، غانیه ش واته: پيوستى به خو جوانکردنه وه نيه ته وهنده جوانه-، جا روښتن بؤلاي و وتيان: ته وه هزار دینار بؤ تو، له سهر چي؟ بهس به مهرجي ره ببيع ماچيکت بکات، ته گهر ماچيکی کردی ته وه هزار دینار بؤ تو!! ته ویش وتی: دوو هزار بؤ ئیوه ته گهر كه مترين شتم له گهل بکات. ته لی: روښتن خوئی بؤ تاماده کرد و کاتيکی گونجاوی بؤ دیاری کرد و چوه بهرده می ره ببيع و خوئی پیشانی ره ببعدا و هم موو جله کانی له بهر خوئی لادا، به لام ره ببيع یوسف - علیه السلام - ناسا كه وتی: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ «پهنا به الله، تهی چي بلیم به پهروهر دگرم كه ریزي لیناوم، چون دهست ده بهم بؤ حه رامکراوه کانی»^{۱۴}، به ثافره ته که ی وت و هاواری کرد به سه ریدا: له خوا ناترسی؟! چي ده که ی ته گهر ئیستا لاشه ت گهر بیت و ته و جوانیه ی که هه ته بروات؟! چي ده لیی ته گهر ملك الموت دابه زیت و په تی ژیان ت بیچرینیت، ته ی چي ته لی که نه کیر و مونکه ر پرسیاریان لیت کرد؟! ههر ته وهنده ی وت ثافره ته که دهستی کرد به هاوار کردن و وتی: «حسبی حسبی» به سمه به سمه، ته وه بو په شیمان بویه وه و دهستی کرد به عیباده تکردنی خوا، تا وای لیها ت ناو ترا به «عبادة الكوفة» «خوا په رسته که ی کوفه»، ته و فاجر و فاسیقانه وتیان: به راستی ره ببيع ته ویشی لی خراپ کردین و ته ویشی لیتتیک داین!!

ته لی: که ته حمده که گوئی له م چیرۆکه بوو دهستی کرد به گریان و وتی ره ببيع ده پرون بؤلاي و وه لامیان ناداته وه، به لام من به پیی خو م ده پرم بؤ لایان، ته و بهرده می لیده گرن و ده لی: نه خیر، به لام من به پیی خو م ده پرم بؤ زینا کردن، ته لی: به گریان و دلشکاو ی و دلته نگیه وه مه جلسه که ی به جیهیتشت.

^{۱۴} ته مه له سهر ته و ته فسیره ی که «رب» لی ره دا: مه به ست پیی الله یه، و تراویشه مه به ست پیی عزیزی میسره، ههر دو کیشیان هه لده گری ت مانا که ی والله أعلم.

تہ لئی: جاریکیان یہ کیئک له زانایانم بینی باسی چیرۆکی تہ حمەدم بۆ کرد، کہ چەند ملکہچ و ھەمیشە خەریکی قورئان و خویندن و رۆژو گرتنە، وتی: بەلکو تەو زیناکردنە ی بیئتە ھۆی چونە بەھەشتی، وا دەزانم ھەندیک تائەت بۆ تەو کورە زۆر گونجاوہ و لەسەر تەو جیبەجی دەبیئت، خوا سبحانە و تعالی دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا * وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ پەرەردگار باسی سیفاتی عباد الرحمن دەکات، سیفاتی بەندەکانی خۆی، جا لەو سیفاتانەیان تەوہیە: ھاوار لە غەیرە خوا ناکەن، نەفس ناکوژن بە ناھەق و حورمەتی نەفس پادەگرن، زیناش ناکەن، ھەرکە سیئەتەو تەوہ بکات دەخریتە ناو دۆزەخەوہ بە ھەتا ھەتایی بە سەر شوپ تیبیدا دەمیئیتەو، مەگەر کە سیئەتەو تەوہ بکات، وئیمان بەیئیت و کار و کردەوہی چاک تەنجام بدات، ئا تەوانە خوا سبحانە و تعالی چیان بۆ دەکات؟ تەماشای بەزەبی و میہرەبانی رب العالمین بکەن: «خراپەکانیان بۆ دەگۆریت بە چاکە»، زیناکە ی بۆ دەگۆریت بە چاکە؟ بە لئی، دەیگۆریت بە چاکە.

تہ لئی ھەر کە بیستم سەیرم لیئەت، وتم: چۆن تا ئیستا لەم تائەتە بی ئاگابوم؟! تہ لئی: راستەوخۆ چوم بۆ مالیان، بۆ کۆشکە جوانەکە ی مال باوکی تەحمەد، پییان وتم: تەحمەد لە مال نیە و لە مزگەوتدایە، رۆیشتم تەماشای دەکەم، گەردنکە چانە خەریکی خویندنەوہی قورئانە، وتم: مژدەییە کم پیئە بۆت، وتی: چیە؟ وتم: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ تہ لئی کە گەیشتمە تەم تائەتە تہ لئی بە چەقۆ دات لە جەرگی، بەردەوام بوم لە خویندنەوہ ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ھەرکە

تهواوم کرد خوی بوم فریدا و باوهشی پیمدا کرد وسه ری ماچ کردم، وتی: والله هه مو قورئانم له بهره، ئەلئی تا ئیستا ئەم ئایه تهه نه بینیه، به راستی ده رگایه کی گه وره ی هیوات بو کردمهوه، به لکو به هوی ئەم ئایه تهوه خوا به زهیی پیمدا بیتهوه و لیم خوش بیته.

ئەلئی کاتی نوژی مه غریب هاتو، هاتن نوژ دابهستن ئیمامی مزگه وته که نه هاتبو، بانگ خوینه که ئەحمدهی خسته پیشهوه، ئەلئی: الله اکبری کرد و سوره تی فاتیحای خویند و دهستی کرد به خویندنی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ که گه یشته ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ ئەوهنده گریا نهیتوانی ئایه ته که تهواو بکات و رۆیشته رکوع، که بو رکاتی دووهه ههستایه وه دیسانه وه ئەو ئایه تهی خوینده وه، که گه یشته ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ دیسانه وه ئەوهنده گریا نهیتوانی ئایه ته که تهواو بکات و رۆیشته رکوع و نوژده که ی تهواو کرد، ئەلئی له سهه ئەم حاله ته ماینه وه تاوه کو رۆژیک له رۆژان هات، رۆژی ههینی له پشوی به هاردا، سالی ۱۴۰۹ کۆچی^۱، راسته وخۆ پاش نوژی عیسا ته له فونیکم بو هات، وتی: من باوکی ئەحمدهی هاوپیتم، کاریکی زه رورم پیته و خیرا وهره بۆلام، ئەلئی: خیرا که و تمه ری و ترسام شتیک رویدا بیته، که گه یشته می کۆشکه که ی مالی باوکی ته ماشا، ده که م باوکی له بهر ده رگا راوه ستاوه و چاوه پیته، وتم: چی بوه، وتی: هاوپیته که داوی لیبوردنت لیده کات، مالتاواپی لیده کات بو ناخیرت، مه غریبی ئەمرو گه رایه وه لای پهروه ردگاری، پاشان باوکی دهستی کرد به گریان، پاشان رۆیشته ماله وه، وبرد میه ژوریکه وه ته ماشا ده که م ئەمه ئەحمده هه لیان ژاندوه و بان چاویان داوه، بان چاویم لادا، والله نورم بینی نور، نور له نیو چاوانی ده باری له جوانی و دره وشاوه بی، زور له وه

و پيش جوانتر بو، ئەلئى: باوكى وتى توخوا ئەم كورەم چى كردبو؟ بۆ لەم سەفەرەى هاتەو ئەم كورە توشى ئەم حالەتە بوو؟ ئەلئى: منيش بەلئىندا بو باسى لای هيچ كەسيك نەگيرمەو، جا وتم: خوشەويستىكى لە دەستدابوو، ھەرواش بوو، چونكە ئەو ئيمانە عەزىزەى لە دەستدابوو، ئەلئى: خيزانەكەى وتى والله لەو رۆژەو كە لەو سەفەرەى هاتۆتەو ھەرگيز بە ئيسراحت نە خەوتوو.

وتمە باوكى چيرۆكى مردنى ئەم كورە چون بو بۆم بگيرەو، وتى: وەك خۆت دەزانى ئەم كورە رۆژ نە رۆژى بە رۆژو دەبوو، ئەمپۆ رۆژى جومعە بە رۆژو بوو، لە مزگەوت ھەر نەھاتەو و ھەر دەپاراپايەو بە ئومىدى بەر ئەو ساتە بكەوئيت كە دوعاى تيدا گيرايە، تۆزىك پيش مەغريب رۆيشتم بۆلاى وتم: رۆلە گيان! وەرەو لە مالىەو بەربانگ بكەرەو، وتى: بابەگيان ھەست بە ئاسودەبىيەكى زۆر دەكەم و زۆرم ليمەكە، وتم: رۆلە گيان! وەرەو لە مالىەو بەربانگ بكەرەو، وتى: بابەگيان شتىكم بۆ بنيرن ليرە بەربانگ دەكەمەو، دواى نوئىژى عيشا ديمەو، وتى: رۆلەگيان كەيفى خۆتە. باوك ئەلئى: كە ھاتمەو دواى نوئىژ ھەستم بە شتىكى سەير كرد لە ناخدا و ئاسودە نەبوم كورە بچكۆلەكەم نارد، وتم: برۆ بۆ مزگەوت بزان دەنگوباسى براكت چۆنە، ئەلئى: مندالەكە بە ھاوەرەو ھاتەو و وتى: بابەگيان ئەحمد قسەم لەگەلدا ناكات، باوكى ئەلئى: منيش بە خيرا رۆيشتم بۆ مزگەوت، تەماشە دەكەم ئەمە ئەحمدە راکشاو و لە دوا ساتەكانى ژياندايە، شانى دابو بە شتىكەو كە ئيسراحتى تيدا دەكرد و پشتى پيدەدايەو، منيش پشتىكەم لا دا و شانيم دابە خۆمەو، تەماشە دەكەم ناوى ماموستا ئەحمد دەھينيت، وەك ئەو ھى وەسيەتى سەلام لىكردنى بكات، پاشان لەو دوا ساتانەى ژياندا بزگەيەك گرتى، و والله ھەرگيز نەمبينيەو بەو شيوە پى بكەنيت دواى گەرانەو ھى لەو سەفەرە، پاشان ئا لەو ساتانەدا دەستى كرد بە خوئىندنى: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ * وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ

وَأَمِنْ وَعَمِلْ عَمَلًا صَاحِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ﴿۷۷﴾، ئەلئى: كه گەيشته ئىره
ئىتر روحي دەرچو. پاشان باوکی وتى: والله نازانم بو ئاخر خىريه كهى بگيرم، يان بو له
دەستدانی جگەر گوشه كه م. بۆيه ئەم چىرۆكه ئەبىتته مايهى باش بونى خانه واده كه يى و
براكانى و هاوريكانى.

له کو تاید ا

پاکه و برۆ به ره و خوا.. پاکه له دهست ههوا و ئاره زوو.. پاکه له دهست سه ریچی کردن.. پاکه له دهست تاوان.. پاکه له دهست شوبوهات.. پاکه له دهست شه ههوات.. پاکه له دهست دونیا هه مووی.

پرووبکه په روهردگارت، بگه پتیه، پاشگه زبه وه، په شیمان به وه، تهوبه بکه، با تاوانه کانیشته زۆر بن، با گه ورهش بن، چونکه په روهردگار به شه و دهستی راده خات تا ئهوانه ی به رۆژ تاوانیان کردوه تهوبه بکه و ئه ویش لییان خوش بیته، به رۆژیش دهستی راده خات تا ئهوانه ی به شه و تاوانیان کردوه تهوبه بکه و ئه ویش لییان خوش بیته.

ده برام.. خیراکه، خوشکم ههسته به ره و په حمهت و لیخوشبویی خوا، پیش ئه وه ی کار له کار بترازی.

داواکارم له په روهردگار من و تۆش لهوانه بگپیری که به راستی تهوبه ده که ن، به راستی روو ده که نه خوی په روهردگار، به راستی بو خوا ده سولحین، خوی مه زن ئه م کاره بو من و نوسه ره به ریزه که و بو تۆی خوی نه ریش که کاتیکی خۆت بو خوی نده وه ی ته رخانکرد بکاته مایه ی لیخوشبون، بیکاته مایه ی قورسکردنی میزانی حه سه ناتمان، به فەزل و که ره می لوتفی خۆی.

سویاس وستایش هه ر شایسته ی خوی به خاوه ن شکۆیه، وَأَخِرُّ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

تم بحمد الله تعالى

چاوه‌ریی ئەم بەرھەمانە بن إن شاء الله :

- ۱- چرای روناك له سیره‌ی په‌یامبه‌ری راستگۆی ده‌ستپاك. ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات. «۲ به‌رگ».
- ۲- إتخاف الأخیار عن کیفیة صلاة النبی ﷺ من حیث الإطالة والإختصار. ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۳- جیاوازی نیوان موسلمانان. هۆکار وچاره‌سه‌ر. ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۴- ته‌به‌روك کردن و جوړه‌کانی. «نامیلکه» ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۵- په‌روه‌رده‌کردنی منداڵان و به‌رپرسیاریتی دایکان و باوکان. ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات. «نامیلکه».
- ۶- جیهانی جنۆکه و شه‌یتانه‌کان. ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۷- کاره‌کانی دل . ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات
- ۸- رۆنکردنه‌وه‌ی ناوه‌ چاکه‌کانی خوای گه‌وره‌. ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۹- وه‌فا و ئەمه‌کداری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ. «نامیلکه». ته‌واو بووه‌ خوای میه‌ره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۱۰- رۆژه‌ه‌لاتناسی و رۆژه‌ه‌لاتناسان. «نامیلکه» خوای میه‌ره‌بان ته‌واو بوونی ئاسان بکات.
- ۱۱- داوین پیسی هۆکاره‌کانی، کاریگه‌ریه‌کانی، چاره‌سه‌ر. خوای میه‌ره‌بان ته‌واو بوونی ئاسان بکات.
- ۱۲- نه‌خۆشیه‌کانی دل خوای میه‌ره‌بان ته‌واو بوونی ئاسان بکات.